

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE –
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG – JIU, GORJ

LABIRINTUL COPILĂRIEI

ANUL VII ★ Nr. 15 ★ DECEMBRIE 2014
PUBLICAȚIE SEMESTRIALĂ

**DIRECTOR REVISTĂ,
PROF. ILEANA LASTOVIETCHI**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

**REDACTOR ȘEF:
PROF. ILEANA LASTOVIETCHI
PROF. ANA-MARIA BÎZDOACĂ**

**REDACTORI:
PROF. POPESCU MIHAELA
PROF. DOBROIU LAURA
PROF. CHEBEȘI MARINELA
PROF. CORNESCU ALINA OANA**

**COLABORATORI:
PROF. GOGĂLNICEANU ANA
ED. MERCUREAN OTILIA
PROF. DUMITRU SIMONA LIDIA
PROF. TUDORIN GEORGETA GABRIELA
PROF. BUTULESCU SILVIA
PROF. JUREBIE MARIA AUGUSTINA
ED. SĂPUN ELENA
PROF. ECOBICI MIRELA
PROF. DEACONU MARY SIMONA
PROF. MURAREȚU ANGELA**

**SECRETAR DE REDACȚIE:
PROF. JUREBIE MARIA AUGUSTINA**

***SEDIUL REDACȚIEI:
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”
STR. OLARI, NR.3, COD 210258, TG-JIU, GORJ
TEL.0353 801417
E-mail: gr_eminescu_gj@yahoo.com***

***EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL
ISSN: 1841 – 8910***

„Labirintul copilăriei”, Anul VII, Nr. 15, Decembrie 2014

REVISTA CENTRULUI DE RESURSE PENTRU EDUCAȚIE ȘI DEZVOLTARE -
GRĂDINIȚA P.P. „MIHAI EMINESCU”, TG-JIU, GORJ

AVIZATĂ I.S.J. GORJ – NR. 3858/06. 05. 2010

LABIRINTUL COPILĂRIEI

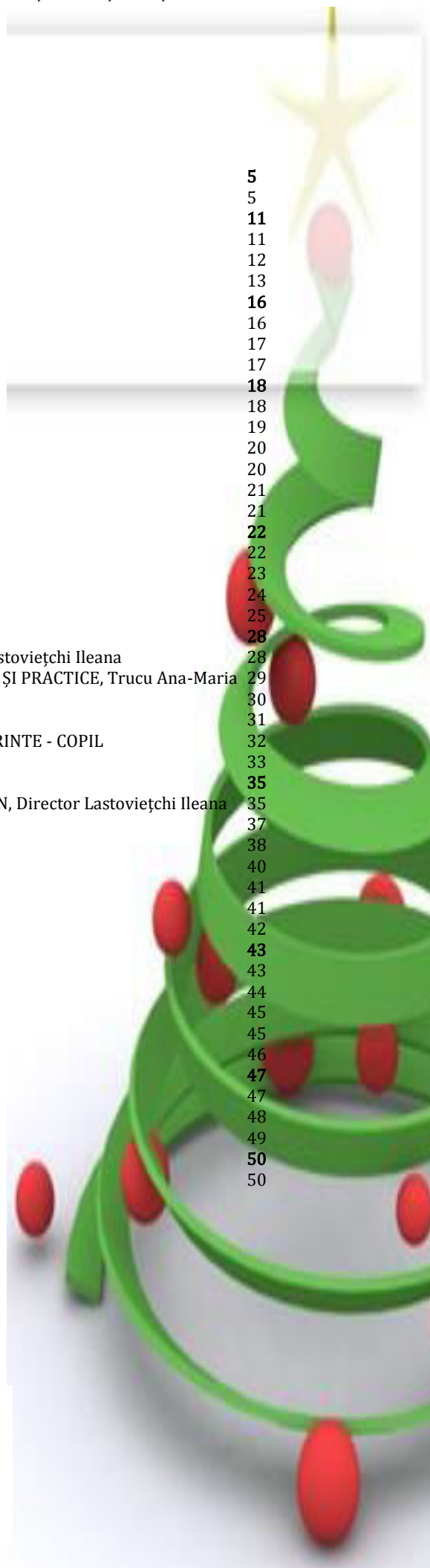
Publicație pentru copii, părinți, bunici, cadre didactice și nu
numai...

EDITURA DELTA CART EDUCAȚIONAL

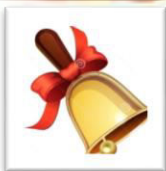
CUPRINS

RÂNDURI PENTRU MINTE... ȘI SUFLET!!!	5
RÂNDURI PENTRU MINTE... ȘI SUFLET!!!, Director Lastovietchi Ileana	5
CEI ȘAPTE ANI, DE-ACASĂ!	11
CUM ÎL ÎNVEȚI PE COPIL SĂ CEARĂ PERMISIUNEA?	11
CE ÎNSEAMNĂ SĂ ÎL RESPECTI PE COPILUL TĂU?	12
CELE CINCI MESAJE ALE EDUCAȚIEI POZITIVE	13
PENTRU SĂNĂTATEA COPIILOR DUMNEAVOASTRĂ!	16
PROBLEME DE ALIMENTAȚIE, Chebeși Marinela	16
SĂ MÂNCĂM SĂNĂTOS	17
CRESC MARE ȘI SĂNĂTOS, Lilescu Botezatu Mioara	17
CREAȚII ALE EDUCATOARELOR	18
DE MOȘ NICOLAE, Gogălniceanu Ana	18
MOȘUL BUN, Gogălniceanu Ana	19
LA SERBARE, Jurebie Maria	20
COLINDĂ, Ecobici Mirella	20
SUNT PĂRINTE, Deaconu Mary Simona	21
A VENIT IARNA, Murarețu Angela	21
DIN LUMEA POVEȘTELOR	22
COLORICI NE POVEȘTEȘTE, Gogălniceanu Ana	22
TOAMNA ȘI SOARELE, Bîzdoacă Ana-Maria	23
SPIRIDUȘUL MINCINOS	24
CADOU DE CRĂCIUN, Plugaru Emilia	25
PENTRU PRIETENII NOȘTRI – PĂRINȚII	28
TRUCURI PENTRU A TE APROPIA CÂT MAI MULT DE COPILUL TĂU, Director Lastovietchi Ileana	28
DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚILE PLASTICE ȘI PRACTICE, Trucu Ana-Maria	29
SCRISOAREA LUI EINSTEIN CĂTRE FIUL SĂU	30
CELE ZECE SFATURI ALE UNEI EDUCATOARE PENTRU PĂRINȚI, Săpun Elena	31
IUBIREA CONDIȚIONATĂ VERSUS IUBIREA NECONDIȚIONATĂ ÎN RELAȚIA PĂRINTE - COPIL	32
UMBRELA GÂNDIRII POZITIVE: CUM ÎL APĂRĂ PE COPIL DE „VREME REA”	33
ÎN FIECARE AN, VIN SFINTE SĂRBĂTORII!!!	35
TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE DE ANUL NOU ȘI DE REVELION, Director Lastovietchi Ileana	35
ZIUA RECOLTEI – TRADIȚIE ȘI SPECTACOL, Popescu Mihaela	37
MOȘ NICOLAE – SIMBOLUL COPILĂRIEI, Trucu Ana-Maria	38
PLUGUȘORUL COPIILOR, text cules de Bîzdoacă Ana-Maria	40
IARNA, de Virgil Carianopol, text cules de Butulescu Silvia	41
COLINDELE, text cules de Popescu Mihaela	41
COPII, DRAGI, ÎN PRIPĂ (colind)	42
ȘTIAȚI CĂ... ???	43
10 LUCRURI INTERESANTE DESPRE HALLOWEEN	43
ENIGME... CURIOSITĂȚI..., Tudorin Gabriela	44
CURIOSITĂȚI, Drăgoi Maria	45
ȘTIAȚI CĂ...?, Tudorin Gabriela	45
CURIOSITĂȚILE CRĂCIUNULUI, Cornescu Alina Oana	46
GHICI, GHICITOAREA MEA	47
DESPRE IARNĂ, Cornescu Alina Oana	47
DESPRE FRUCTE, Mercurean Otilia	48
DESPRE LEGUME, Mercurean Otilia	49
ÎNVAȚĂM O RUGĂCIUNE!	50
RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR	50

RÂNDURI PENTRU MINE ȘI ...

...SUFLET !!!

*Texte culese și prelucrate de
DIRECTOR, PROF. ILEANA LASTOVIETCHI*

O DESCOPERIRE SPECIALĂ... NOILE VITAMINE DE CARE AU NEVOIE COPIII !

Știm cu toții despre vitaminele de la A la K, de ce avem nevoie în dieta zilnică pentru a ne simți bine și pentru a ne dezvolta armonios.

Circulă zvonul că, oamenii de știință, au descoperit recent câteva vitamine noi, la fel de necesare.

Iată-le :

→ **VITAMINA M – de la...MUZICĂ**

- Apare natural la părinții tineri și poate fi adăugată imediat în dieta familiei.
- Ascultați muzică bună și dansați cu copii în sufragerie, cât puteți de des. Luați-i în brațe, dacă sunt prea mici și dansați cu ei.
- Cântați în mașină, colecționați înregistrările și piesele dumneavoastră favorite.
- Este bine să aveți câteva instrumente, la îndemână.
- Dacă vă duceți copiii la lecții de muzică, asigurați-vă că sunt satisfăcătoare sau măcar distractive pentru ei.
- Această vitamină, este pusă în pericol de...zgomotul constant al radioului sau al televizorului – copilul învață să NU asculte.

→ **VITAMINA P – de la...POEZIE**

- Învățați-i pe cei mici, cântecele și poezioare.
 - Copiii mai mari, pot recita versurile lor preferate la întâlnirile de familie.
- Ascultați povești sau poezii înregistrate, pentru a vă bucura de sunetul vocii.

→ **VITAMINA N – de la...NATURĂ**

- Oferiți-le copiilor șansa să cunoască natura așa cum este ea, fără să fi fost afectată de intervenția omului.
- Pentru copiii mici, curtea din spatele casei sau din fața blocului, va fi suficientă – aici se întâlnesc o mulțime de păsări, de viermișori, de insecte, de flori și de copaci. Cu toate acestea, încercați să ieșiți în natură sau să mergeți pe malul unei ape, ori de câte ori puteți.

→ **VITAMINA N, este în strânsă legătură cu VITAMINA S (bis) – de la ...SPIRITUALITATE – disponibilă uneori în biserici, mănăstiri, temple, moschei și alte locuri de acest fel.**

- Ea este pusă în pericol de ... jocurile pe calculator, de viața la oraș, de prea multe teme și de gândul că plăcerea, este un lucru pe care-l cumperi.

→ **VITAMINA D – de la ...DISTRACȚIE**

- Disponibilă peste tot. Se întâlnește și la copii și la adulți. Este cea mai întâlnită vitamină din univers. Nu este prezentă în mod natural la locul de muncă, dar poate fi introdusă prin ... contrabandă. Este pusă în pericol de ...purtarea unui ceas la mână.

→ **VITAMINA S – de la ...SPERANȚĂ**

- Speranța apare în mod natural. Trebuie doar să fiți sigur că nu a fost îndepărtată prin expunerea la toxine. Evitați să urmăriți știrile sau să vedeți lumea prin intermediul ziarelor!

- Nu vă îngăduiți să aveți o dispoziție morocănoasă în preajma copiilor – în special adolescenților !
- Alăturați-vă unei mișcări care încearcă să schimbe ceva !
- Cercetările au demonstrat faptul că, toți copiii ai căror părinți activează într-o astfel de organizație, sunt mai sănătoși mintal, au o viziune pozitivă asupra lumii și viitorului și fac mai multe în acest sens.

AM CERUT...

Am cerut putere și viața mi-a dat dificultăți pentru a mă face puternică ...
Am cerut înțelepciune și viața mi-a dat probleme ca să le pot rezolva ...
Am cerut să pot să zbor și viața mi-a dat obstacole ca să le pot depăși ...
Am cerut iubire și viața mi-a dat oameni pe care să-i ajut în problemele lor ...
Am cerut favoruri și viața mi-a dat potențial ...
Nu am primit nimic din ce am vrut, dar am primit tot ce aveam nevoie!

... AM TRĂIT ȘI N-AM ȘTIUT Autor, RABINDRANATH TAGORE

Un lung tren ne pare viața,
Ne trezim în el mergând,
Fără să ne dăm noi seama,
Unde ne-am suit și când.

Fericirile sunt halte,
Unde stăm câte-un minut,
Până bine ne dăm seama,
Sună, pleacă, a trecut.

Iar durerile sunt stații!
Lungi, de nu se mai sfârșesc
Și în ciuda noastră parcă,
Tot mai multe se ivesc.

Arzători de nerăbdare,
Înainte tot privim,
Să ajungem mai degrabă,
La vreo țintă ce-o dorim.

Ne trec zilele, trec anii,
Clipe scumpe și direri,
Noi trăim hrăniți de visuri
Și-nsetați după plăceri!

Mulți copii voioși se urcă.
Câți în drum n-am întâlnit,
Iar câte-un bătrân coboară,
Trist și frânt, sau istovit.

Vine-odată însă vremea,
Să ne coborâm și noi.
Ce n-am da atunci o clipă,
Să se-ntoarcă înapoi?

Dar pe când, privind în urmă,
Plângem timpul ce-a trecut,
Sună goarna VEȘNICIEI:

Am trăit și n-am știut.

CÂND...

Când viața te doboară, să cazi cu fruntea sus ...
Când viața e tăcere, tu spune ce-ai de spus ...
Când lumea te urăște, fii gata să iubești ...
Când fericirea-i scumpă, fii gata s-o plătești ...
Când zilele ți-s negre, fii tu lumina lor ...
Când prietenii te lasă, fii prieten tuturor ...
Când toți din jur te fură, să nu-ți fure mândria ...
Când tot în jur e haos, să fii tu armonia ...
Orice ai pierde-n viață, să nu îți pierzi speranța ...
Învață zi de zi să îți prețuiești ... VIAȚA !!!

GÂNDURI DE MAMĂ

Întotdeauna voi alerga după copiii mei ... nu cotează vârsta și unde vor sta ...
Copiii mă fac să râd ... m-au făcut să plâng ... stresându-mă ... mi-au șters lacrimile ... m-au îmbrățișat când aveam mai mare nevoie ...
M-au văzut obosită ... și m-au ajutat să fiu din nou tare ... de multe ori m-au înebunit ...
Dar, copiii mei sunt dar de la Dumnezeu și pentru totdeauna vor fi bijuteriile mele cele mai de preț ...
Chiar dacă viețile lor nu îmi aparțin ... VIAȚA MEA, DA, LE APARTINE LOR ...

NUMEROGRAMA ZILEI DE NAȘTERE

Pentru a realiza numerograma zilei de naștere este important să desenezi un tabel cu 3 rânduri și 3 coloane, care să cuprindă toate cifrele de la 1 la 9.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Următorul pas este să scrii desfășurat pe hârtie data la care te-ai născut și să desenezi un nou tabel ale cărui căsuțe să le lași însă goale. Treci apoi în fiecare căsuță corespunzătoare câte cifre de 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, sau 9 sunt în data nașterii tale. Astfel, dacă te-ai născut pe data de 16.09.1977, numerograma va arăta în felul următor:

11	---	---
---	---	6
77	---	99

Adică, vor fi 2 de 1, 2 de 9, 2 de 7 și un 6.

CIFRA 1 - CIFRA SOCIALIZĂRII

- **Dacă cifra 1 lipsește:** Nu ai foarte mare încredere în tine, ceea ce îți va dauna cu siguranță. Dacă înveți să îți descoperi talentele și personalitatea, vei avea parte de multe succese.
- **Dacă ai un singur 1:** Cu siguranță ești o persoană căreia nu-i este teamă de mulțimi. Ai talent oratoric și îți găsești cuvintele cu ușurință. Deși ești un/o extravertit/ă în viața socială, în cea

privată, faci greșeala de a nu da frâu liber sentimentelor. Ești o persoană perfect conștientă de propria valoare, ai un caracter puternic și nu te temi de provocări.

- **Dacă ai doi de 1:** Și tu ești un/o bun/ă orator/are. În plus, te exprimi cu mare ușurință și în scris, ceea ce ar putea face din tine un/o bun/ă jurnalist/ă. Coordonezi foarte bine orice situație, ai darul de a ține lucrurile sub control. Nu te pierzi ușor cu firea și ai multă încredere în tine.
- **Dacă ai trei de 1:** Îți place la nebunie să vorbești și o faci excelent. Cifra 1, cea a persoanelor comunicative, te caracterizează foarte bine. Relaționezi minunat cu oamenii. Uneori poți părea prea expansiv/ă sau ironic/ă. Fii însă atent/ă: talentul și inteligența te pot lăsa pradă bârfei!
- **Dacă ai patru sau mai mulți de 1:** Îți dorești să realizezi prea multe în viață și, din fericire, destinul te-a înzestrat cu multa ambiție.
Dacă însă nu realizezi cu succes ceea ce ți-ai propus, cazi în depresie și te simți frustrat/ă. Ai aptitudini de lider și nu te dai în lături de a pune osul la treabă.

CIFRA 2 - CIFRA INTUIȚIEI

- **Dacă cifra 2 lipsește:** Nu ești o persoană foarte cooperantă. Uneori nu-i tratezi cu respectul convenit pe cei din jur, ceea ce poate naște multe animozități.
- **Dacă ai un singur 2:** Ai o intuiție excelentă. Simțul acesta te ajută să îți dai seama cu cine ai de-a face, chiar înainte de a cunoaște foarte bine persoana. De obicei, nu dai greș atunci când pui cuiva o ștampilă. Nu te omori după lucrul în echipă, iar competiția nu este pe placul tău.
- **Dacă ai doi de 2:** Atenție, mai ales la anturajul în care intri! Nu se poate spune despre tine că ai fi o fire ușor influențabilă, dar e bine să te ferești de indivizi care nu pot ajunge să înțeleagă inteligența ta. Din nefericire, tu nu prea ai încredere în intuiția ta, adeseori excelentă, care te-ar putea scoate de multe ori dintr-o situație nefericită.
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 2:** Cel mai teamă îți este de faptul că, ai putea fi perceput/ă ca un om slab. Din această cauză, te camuflezi în spatele unei măști de persoană rece, insensibilă. Greșit! Emotivitatea și sentimentalismul nu sunt defecte. Nu-ți place să fii împins/ă de la spate și nici, mai ales, să ți se spună că trebuie să iei atitudine.

CIFRA 3 - CIFRA CUNOȘTIINȚELOR

- **Dacă cifra 3 lipsește:** Nu ai înclinație către științele exacte, creativitatea este domeniul tău forte. Cu multă încredere și muncă, ești capabil/ă de mari succese.
- **Dacă ai un singur 3:** Îți place la nebunie să acumulezi cât mai multe cunoștințe. Ești o persoană spirituală, cu simțul umorului. Ești optimist/ă și îi molipsești și pe alții cu entuziasmul tău.
- Ai imaginație și dacă îți alegi, în profesie, un domeniu în care să o exploatezi cum trebuie, te poți bucura de un imens succes. Ești un bun prieten care, la nevoie, își dă și cămașa de pe el.
- **Dacă ai doi de 3:** Ai grijă însă, să nu o iei pe cărări greșite și să începi să-ți faci în minte tot felul de scenarii apocaliptice. Uneori ești cam visător/are, ceea ce dăunează laturii practice a temperamentului tău.
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 3:** Ești preocupat/ă de activitățile spirituale. Cu toate astea, nu trebuie să ignori activitățile care să te solicite din punct de vedere fizic. Poți cădea de multe ori pradă visării și să pierzi contactul cu realitatea, ceea ce va atrage oprobiul colaboratorilor sau al celor din familie.

CIFRA 4 - CIFRA ORGANIZĂRII

- **Dacă cifra 4 lipsește:** Te plictisesc toate activitățile de rutină, ceea ce te face să amâni rezolvarea unor probleme. Este posibil să ai probleme la serviciu din această cauză.
- **Dacă ai un singur 4:** Ești o persoană cu picioarele bine înfipite în pământ. Ai spirit practic, ești bun organizator, genul de persoană pe care te poți baza. Tu organizezi concedii, petreceri și evenimente.
- **Dacă ai doi de 4:** Nu ți-e teamă de muncă, ba din contră, te simți în elementul tău abia atunci când ai ceva de realizat. Ai nevoie de ordine și curătenie în jurul tau, pentru a te simți în regula.

- **Dacă ai trei sau mai mulți de 4:** Ai talent pentru lucrurile migăloase. Îți place să faci și să desfaci cu propriile mâini, să meșterești prin casă. Muncești până la epuizare, fiind adeptul/a dictonului, "Munca îl înobilează pe om". Nu uita să mai iei și pauze, din când în când, pentru a nu te epuiza foarte tare.

CIFRA 5 - CIFRA CURAJULUI

- **Dacă cifra 5 lipsește:** De cele mai multe ori, ai nevoie să fii împins/ă de la spate pentru a întreprinde ceva. Ești precum un taur greoi, care se urnește greu. Nu este vorba de lene, doar de o nehotărâre fără margini. Nu știi încotro să o iei și este mult mai comod să nu iei decizii. În cazul în care ești nevoit/ă să treci la fapte, te pierzi cu firea și îți trebuie puțin timp pentru a-ți intra în formă.
- **Dacă ai un singur 5:** Ești extrem de hotărât/ă. Dacă ți-ai pus în cap să faci ceva, nu vei precupeți nici un efort pentru a-ți îndeplini misiunea. Ești în permanență motivat/ă de ceva, fie că e vorba de beneficii materiale sau sentimentale. Optimismul și abnegația ta se transmit cu ușurință și altora, pe care reușești să-i mobilizezi fără prea mari eforturi. Restricțiile de orice fel te scot însă din sărite. Puțin autocontrol, în astfel de situații, nu strică, altfel vei avea de suferit în viața sentimentală.
- **Dacă ai doi de 5:** Este foarte bine că ești o persoană ambițioasă și hotărâtă. Asta te poate face să-ți pierzi controlul și să ai senzația că toată lumea trebuie să fie la fel de creativă și de inteligentă ca tine. Nu uita însă că nu toți oamenii pot fi pe aceeași frecvență! Atenție la marea nevoie de libertate care, poate dăuna!
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 5:** Ești campionul/ana curajului! Nu-ți este teamă să îți asumi multe riscuri în viață, dacă simți că asta va aduce un pic de prosperitate în familie sau succes în viața profesională. Ești în permanență pus pe fugă.

CIFRA 6 - CIFRA FAMILIEI

- **Dacă cifra 6 lipsește:** Nu se poate spune despre tine că întreaga ta existență se învâрте în jurul familiei. Te axezi pe viața profesională.
- **Dacă ai un singur 6:** Pentru tine, din contră, viața de familie este foarte importantă. Cauți mereu echilibrul în viața personală și te transformi într-un/o adevărat/ă leu/oiacă, dacă cineva atentează la liniștea căminului tău.
- **Dacă ai doi de 6:** Ești destul de panicat/ă de felul tău și îți faci griji din orice. Și pentru tine este foarte importantă viața de familie. Ești un/o soț/ie minunat/ă și un tată/o mamă devotat/ă. Ții minte orice detaliu, lucru care, nu este întotdeauna un mare avantaj.
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 6:** Ești atât de implicat/ă în viața de familie, încât uiți de tine aproape mereu. Deși ai fost înzestrat/a cu talente artistice și creativitate, stilul casnic pe care l-ai adoptat, te împiedică să te dezvolți pe plan artistic. Ești foarte grijuliu/e cu copiii tăi și intri în panică ușor dacă li se întâmplă ceva.

CIFRA 7 - CIFRA ÎNCREDERII

- **Cifra 7 lipsește:** Nu îți place să ți se dea indicații. Detesti intruziunea celorlalți în viața ta. Ai chemare către spiritualitate și ești condus/ă de un puternic spirit justițiar. Dacă vrei să reușești în viață și să te bucuri de respectul celorlalți, învață să-i asculți, chiar dacă nu ești dispus/ă să le pui în aplicare sfaturile.
- **Dacă ai un singur 7:** Ești Toma Necredinciosul. Din punctul tău de vedere, teoria lui Darwin este perfect adevărată, iar divinitatea lipsește cu desăvârșire din actul creației umane. Nu prea ai încredere în forțele tale.
- **Dacă ai doi de 7:** Ai înclinație către ezoterism. Te pasionează științele oculte, dar ai în același timp o profundă înclinație către credință. Cauți răspunsuri la tot pasul și încerci să pătrunzi cu mintea marile taine ale Universului.
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 7:** Faci compromisuri și te lași, de cele mai multe ori, pe un plan secundar, în favoarea altora. Că e vorba de copii, părinți sau partener de viață, tu ești întotdeauna mai puțin important/ă decât ei. Ai o mare înțelepciune și ești mânat/a de fapte bune. Cu toate astea, e posibil să se profite de pe urma ta. Ești un/o prieten/a loial/a, care are întotdeauna ușa deschisă pentru oricine se află la ananghie.

CIFRA 8 - CIFRA BANILOR

- **Dacă cifra 8 lipsește:** Ești un pic prea generos/oasă și îți place să arunci cu banii în stânga și-n dreapta. Nu ar lipsi puțin mai multă organizare, pentru a o scoate la capăt cu succes.
- **Dacă ai un singur 8:** Ești o persoană respectuoasă. Nu uiți ziua de naștere a celor dragi și nu uiți niciodată să recunoști meritele celor apropiați, atunci când ești obligat/ă de a le evidenția. Ești foarte meticulos/oasă și organizezi orice activitate până la cel mai mic detaliu.
- **Dacă ai doi de 8:** Ai o fire maiestuoasă. Personalitatea ta puternică, îi sufocă uneori pe cei din jur. Cu toate astea, dacă este cazul, apreciezi la justa valoare eforturile lor. Ești o fire materialistă și te simți bine doar atunci când ai o stabilitate financiară. Asta face să ai un real talent pentru afaceri.
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 8:** Faci bani ușor, pentru că ai chemare către afaceri. Puțin echilibru nu ar strica însă. Asta dacă nu vrei să te transformi într-un Hagi Tudose. În cazul tău, averea nu face din tine un mare filantrop, ci te transformă într-un/o zgarcit/ă.

CIFRA 9 - CIFRA RAȚIONALĂ

- **Dacă cifra 9 lipsește:** Ești cu capul în nori! Ai nevoie de mai multă atenție, sau de prezența unei persoane pragmatice, pentru a te aduce cu picioarele pe pământ.
- **Dacă ai un singur 9:** Ești o persoană cooperantă și pacifistă. Nu-ți place zgomotul, nu suporti nici dezbinarea. Ești adepta bunei înțelegeri. Ai o fire ușor idealistă, care te face să mai pierzi, din când în când, contactul cu realitatea.
- **Dacă ai doi de 9:** Orice faci, treci mai întâi prin filtrul gândirii. Pui mare accent pe capacitățile tale intelectuale. Cu toate astea, din cauza personalității tale dramatice, te transformi uneori într-o Anna Karenina modernă. Nu lăsa emotivitatea să te domine!
- **Dacă ai trei sau mai mulți de 9:** Ești genul de persoană în stare să adune toți cățeii și persoanele fără adăpost de pe stradă. Te sensibilizează suferința altora și și-ai dori să ai atâta putere, încât să-i poți ajuta pe toți. Cu toate astea, fiind un om bun, unii semeni profită de tine.

Anul care pleacă, să ia cu el toate neîmplinirile, toate durerile ... iar anul care vine să aducă liniștea sufletească de care cu toții avem atâta nevoie!

Credința să ne fie călăuza de zi cu zi !

Să avem puterea de a duce ceea ce se poate întâmpla, cu pace în suflet! Să învățăm să ne purtăm cu dreptate și cu înțelepciune, pentru a nu supăra și nu tulbura pe cei din jurul nostru! Să învățăm să ne rugăm, să credem, să nădăjduim, să răbdăm, să iertăm și să iubim!

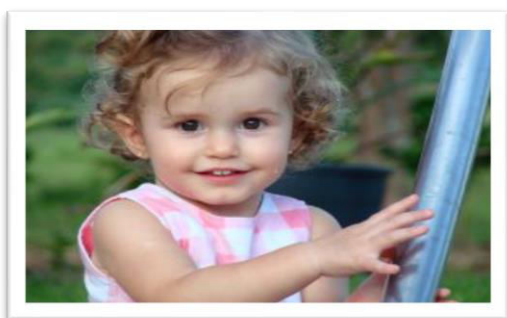
Un AN NOU LINIȘTIT și LA MULȚI ANI!

Cu toată considerația, Ileana Lastoviețchi

CUM ÎL ÎNVEȚI PE COPIL SĂ CEARĂ PERMISIUNEA?

Sursa: SuntParinte.ro

Când mergi în vizită, copilul tău ia obiectele din casa gazdei sau intră în încăperi în care nu are voie? La grădiniță, se ridică de pe scaun în mijlocul activităților și se deplasează prin sală în timp ce educatoarea încearcă să explice ceva? Acestea sunt comportamente obișnuite pentru preșcolari, care încă nu au capacitatea de a-și controla impulsurile. Așadar, le este greu să nu facă ce vor să facă în momentul în care vor. Primul pas este să îi înveți să ceară permisiunea, în situațiile în care este necesar acest lucru.

Învață-l pe copil să ceară permisiunea!

Există o mulțime de situații în care copilul trebuie să ceară permisiunea: atunci când se află într-un mediu nou, când vrea să facă o acțiune nouă sau să folosească obiecte care nu îi aparțin.

- Discută cu copilul tău la ce se referă sentimentul de proprietate și subliniază faptul că doar obiectele pot intra în posesia noastră, nu și oamenii. În acest fel va înțelege că nu poate să controleze după bunul plac, comportamentul altor persoane (nu puțini sunt copiii care par mici tirani în grupul de prieteni și care încearcă să dicteze tot ceea ce se întâmplă în interiorul grupului). Copilul poate să înțeleagă repede că orice obiect are un proprietar pentru că și el e proprietarul obiectelor lui și sigur nu i-ar plăcea să le folosească altcineva fără să îi ceară voie. O situație mai sensibilă e atunci când vrea să se integreze într-un grup deja format și trebuie să ceară voie. Poate să folosească expresii precum: "Pot să mă joc și eu cu voi?", "Pot să stau și eu aici? Scaunul acesta e liber?", "Mai aveți loc și pentru mine?" asumându-și însă faptul că ceilalți pot spune da sau nu.
- Învață-ți copilul care sunt etapele procesului de a cere permisiunea: caută persoana care este responsabilă de obiectul pe care îl vrei sau de situația în care te afli, adresează cerința ta sub formă de întrebare ("Pot să folosesc creionul?", "Am voie să ...?") și așteaptă răspunsul. De asemenea, învață-l să se orienteze în situațiile în care nu știe cui să ceară voie. Atunci când mai mulți copii sunt supravegheați de un adult e ușor să se adreseze direct lui. Dar când în preajmă sunt în același timp mai mulți copii sau mai mulți adulți, ce-i de făcut? Dacă a găsit în parc o jucărie cu care vrea să se joace, știe că aceasta are un proprietar căruia ar fi frumos să i-o ceară, dar cum îl identifică? Așteaptă să apară proprietarul, ia jucăria în mână și întreabă tare a cui

este, se duce cu jucăria la fiecare copil și îl întreabă dacă e a lui? Soluțiile nu sunt chiar multe și nici ușor de implementat, așa că în această fază e bine să fii prin apropiere în caz că se încing spiritele.

- Vorbește-i despre situațiile în care e nevoie să ceară permisiunea: atunci când dorim ceva ce nu ne aparține, când ne aflăm în casa altei persoane, dacă vrem să facem ceva ce poate afecta și persoana de lângă noi, când vrem să facem ceva și nu știm dacă ceilalți sunt de acord cu noi etc. Este important nu numai să te vadă cerând permisiunea, dar să le și explici de ce faci acest lucru atunci când: ceri cuiva să-ți împrumute pixul ca să completezi un formular, vrei să răsfoiești o carte din raftul cunoștințelor la care sunteți în vizită, vrei să deschizi geamul într-o sală de așteptare unde sunt mai mulți oameni, vrei să servești cu bomboane o fetiță din parc și îi ceri întâi voie mamei ei ori vii cu o propunere de acțiune care îi afectează pe alții sau chiar te oferi să ajuți pe cineva și îi ceri voie înainte.

- Reacționează calm atunci când uită să ceară permisiunea. Coboară spre el pentru a stabili contact vizual, explică-i faptul că aceasta este o situație în care e nevoie să ceară permisiunea și cere-i să îți amintească pașii necesari pentru a cere permisiunea. Pe măsură ce crește, situațiile în care îți va cere permisiunea vor fi din ce în ce mai puține. Și e și firesc pentru că obiectivul e chiar invers... să-ți crești astfel copilul încât să nu mai fie nevoie să îți ceară ție permisiunea. Dar, firește, să ia singur decizii sănătoase.

- Amintește-ți că tu, la rândul tău vei fi pus în situația de a cere permisiunea, chiar dacă asta înseamnă să o ceri chiar de la copil. Cum anume? Vrei să iei un pix de pe masa lui de lucru pentru a nota ce vrei să cumperi din magazine? Ai grijă să nu uiți să îi ceri permisiunea. Un simplu “pot să îți împrumut câteva minute pixul?” este suficient pentru a-i arăta copilului cât de mult contează pentru tine acest proces întreg de a cere voie cuiva pentru ceva. Așa cum învățăm copiii să ceară permisiunea altora așa e nevoie ca și părinții să le ceară permisiunea propriilor copii, arătându-le că le respectă dreptul de proprietate și nu numai: le arăți că le respecti și libertatea proprie, dreptul de a alege, posibilitatea de a se dezvolta singuri etc. atunci când te adresezi cu: “Îmi dai voie să te ajut?”, “Pot să îți arăt cum?”, “E ok să îți dau pantalonii jos să te vadă domnul doctor?”, “Cioc, cioc, pot să intru?”.

O situație specială este atunci când copilul cere permisiunea prea des, chiar și pentru lucrurile pentru care nu e nevoie. În acest caz, probabil este o problemă de încredere în sine și de independență. Poți inversa întrebarea și să îi spui “Tu ce crezi?” sau “Tu ce ai răspunde în locul meu?”. Asigură-te că îți dai și argumente care să justifice răspunsul pe care ți l-a dat. Începe cu acele întrebări la care răspunsul său va coincide cu cel pe care i l-ai da tu (când îți cere voie să facă ceva ce știe să facă din experiența anterioară, de exemplu).

A cere permisiunea este o abilitate care îl va ajuta pe copil să se descurce bine în multe situații: la grădiniță, în relație cu alți copii sau cu alți adulți și care îi va face adaptarea și integrarea socială mai ușoară.

Copilul tău cere permisiunea în situațiile în care este nevoie?

CE ÎNSEAMNĂ SĂ ÎL RESPECTI PE COPILUL TĂU?

Sursa: SuntParinte.ro

De multe ori, atunci când vine vorba de educația copilului, problema respectului se pune în termenii „respectul copilului pentru părinți sau pentru alți adulți”, „Cum îl învăț pe copil să îi

respecte pe cei din jur?” sau „Copilul meu nu mă respectă. Ce pot să fac?”. Îți propunem să răsturnăm perspectiva și să descoperim mai multe despre cum îl respectă (sau nu) părintele pe copil.

Cum își respectă părinții copiii?

Iata cum se manifestă un părinte care își respectă copilul:

1. Îl apreciază pentru ceea ce este, nu pentru ceea ce poate sau nu poate să facă: pentru premiile obținute, pentru notele bune de la școală, pentru frumusețea fizică sau pentru alte abilități.

2. Nu îl compară cu ceilalți și nu este evaluat ca „mai bun”, „mai slab”, „cel mai bun” în relație cu alți copii sau alte persoane. [Comparațiile](#) cu alți copii îl pot descuraja pe cel cu performanțe mai scăzute și îl poate face pe copil să nu se simtă apreciat.

3. Îi încurajează [curiozitatea](#). Oricât de caraghioase sau de nepotrivite ar fi întrebările copilului, părintele îi răspunde într-o manieră ușor de înțeles și nu îi descurajează curiozitatea.

4. Îi acceptă emoțiile negative și modul lor de manifestare. Dacă cel mic este supărat, furios sau descurajat și simte nevoia să plângă sau să țipe, părintele îi dă voie să își exprime aceste emoții. „Nu mai plânge, doar nu ești un papa-lapte!” sau „Degeaba plângi, că nu o să îți cumpăr jucăria” sunt replici prin care îi transmiți copilului că emoțiile sale nu sunt importante pentru tine. La vârste mici, copiii își exprimă emoțiile negative într-o manieră mai violentă, care poate părea o problemă pentru părinte. Atât timp cât părintele rămâne alături de copil și îi spune că îi înțelege nemulțumirea, tristețea sau furia, emoțiile negative ale copilului vor trece mai repede.

5. Nu îl etichetează pe copil. „E timidă”, „Așa e el, încăpățânat.” sau „Mereu e gălăgios” sunt replici care, oricât de inofensive ar fi considerate de către părinte, pentru copil înseamnă includerea definitivă într-o categorie în care nu și-ar dori să se afle. În plus, îi transmite copilului ideea că părintele nu este mulțumit de el.

6. Iau decizii referitoare la copil cerându-i părerea acestuia. Înscrierea la un curs extrașcolar, alegerea cărților și rechizitelor sau a hainelor pe care urmează să le folosească copilul sunt decizii care se iau împreună cu copilul, pe cât posibil.

7. Nu folosesc violența față de copil. Respectul față de copil se manifestă și prin evitarea violenței fizice sau [verbale](#) față de acesta. Părinții care își manifestă respectul față de copii fac diferența dintre fermitate și violență față de copil. Poți fi un părinte ferm, care menține [controlul](#) în relația cu cel mic, fără a recurge la violența verbală sau de alt fel.

NU UITA:

Pentru a-l învăța pe copil respectul, este bine să manifesti respect față de el!

Aprecierea copilului pentru ceea ce este, luarea în considerare a părerii sale și impunerea autorității parentale fără folosirea violenței sunt aspecte esențiale în manifestarea respectului față de copil!

CELE CINCI MESAJE ALE EDUCAȚIEI POZITIVE

Sursa: Atelierul cu de Toate

Încă din copilărie, pentru a depăși cu bine “furtunile”, ne trebuie mai mult decât iubirea celor din jur. În vârtoarea vieții de astăzi, mai sunt oare modelele educaționale de odinioară, bazate pe rușine și pedeapsă, la fel de eficace? Dacă ar fi să schimbăm câte ceva, cum am putea face ca să ne ajutăm copiii să devină mai cooperanți și încrezători, să

știe să se bucure și să învețe din provocările și reușitele lor, să crească frumos și echilibrat?

Dr. John Gray, consilier în relații interpersonale, vorbitor și autor american consacrat în ultimele decenii, el însuși părinte a trei copii, a formulat cinci mesaje ale educației pozitive, care îi ajută pe copii să-și descopere resursele interioare și să se dezvolte armonios.

Mesajul nr.1: E normal să fii altfel decât ceilalți

Pentru situațiile în care obișnuiești să întrebi: “Gigel ce notă a luat?”

Fiecare copil este unic, are resurse, nevoi, comportamente diferite, ritmuri proprii de înțelegere, asimilare și dezvoltare. Băieții au nevoie de mai multă încredere, de libertate mai mare de a face singuri lucrurile, fetele au nevoie mai mare de grijă și protecție. Unii sunt rapizi, alții înceti, iar alții fac progrese în salturi. Rolul părinților este să observe această diversitate și să răspundă adecvat. Renunțând la comparațiile între copii, pot acorda sprijinul potrivit fiecărui copil, ajutându-l să se dezvolte armonios, în ritmul propriu.

Mesajul nr.2: E normal să faci greșeli

Pentru situațiile în care obișnuiești să exclami: “Nu faci nimic cum trebuie!”

Greșelile sunt firești și de așteptat. Ele trebuie privite ca ocazii de a învăța și de a trage concluzii, de a ne dezvolta. Copiii învață iubirea de sine în funcție de modul în care părinții reacționează la greșelile lor: atunci când părinții răspund de parcă-i de neconceput să greșești, trezesc în copil sentimentul de vinovăție, îi inhibă inițiativa, creativitatea. Rușinea și pedeapsa îi împiedică pe copii să asimileze una din cele mai importante lecții ale vieții: acceptarea și iertarea propriei imperfecțiuni. Însă, atunci când iertarea este acordată și înțeleasă corect ea devine un mod de educație mult mai eficient decât bătaia sau pedeapsa. Părinții care își recunosc greșelile și își cer iertare pentru ele sunt un minunat exemplu și ajutor pentru copii, în drumul lor spre consolidarea stimei de sine și dobândirii capacității de a se ierta și a ierta.

Mesajul nr.3: E normal să ai emoții negative

Pentru situațiile în care obișnuiești să comanzi: “Nu mai urla! Și ridică-te chiar acum de pe jos!”

Emoțiile negative apar chiar fără voința noastră și e normal să ni le exprimăm. De aceea, este bine ca părinții să creeze copiilor condiții de exprimare a emoțiilor negative în modul, locul și la momentul potrivit. Înțelegând crizele de furie ca o etapă în procesul de dezvoltare, părinții îi pot învăța pe copii nu cum să reprime aceste emoții, ci cum să le exprime într-un mod adecvat și acceptabil. Copiii care, ajutați de părinți, învață să-și cunoască, să-și accepte și arate sentimentele negative, își construiesc, pas cu pas, o personalitate puternică. Ei își dezvoltă astfel încrederea, creativitatea, compasiunea, capacitatea de a se corecta și învață din greșeli.

Mesajul nr.4: E normal să vrei mai mult

Pentru situațiile în care obișnuiești să oftezi: “Tot timpul vrei, vrei, vrei... Niciodată nu-ți ajunge ceea ce ai!”

De multe ori, atunci când copiii cer mai mult decât li se oferă sau nu obțin ce vor, părinții le dau de înțeles că sunt nerecunoscători, egoiști, răi sau răsfățați. Astfel, copiii învață mai degrabă să renunțe sau să se resemneze, în loc să-și dorească mai mult. Incapacitatea de a cere în mod direct ceea ce doresc îi împiedică pe copii să obțină ce au nevoie în viață pentru a-și atinge un scop. Educația pozitivă îi încurajează pe copii să-și exprime dorințele într-un mod respectuos față de ceilalți. Rolul părinților este să îi asculte, să le explice și să-i refuze, când e cazul, astfel încât copiii să înțeleagă. Când au libertatea să se exprime, copiii învață să ceară, dar înțeleg și că a cere nu înseamnă

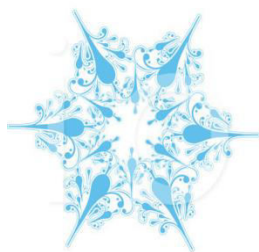
întotdeauna a primi, învață să treacă peste dezamăgiri și să meargă înainte și să se bucure de ceea ce au.

Mesajul nr.5: E normal să spui “Nu”, dar nu uita că mama și tata sunt șefii

Pentru situațiile în care obișnuiești să închei: “Faci cum îți spun eu, pentru că eu sunt mama!”

Copiii care au voie să spună “Nu” își dezvoltă capacitatea de a cere, de a negocia și capătă putere. Părinților le e teamă să le acorde copiilor această putere pentru a nu deveni răsfățați sau “mici sabotori”. A le permite să exprime un refuz sau o cerere nu înseamnă că părinții trebuie să facă ce și cum vor copiii. Acordându-le totuși, această libertate de exprimare, părinții au ocazia să afle sentimentele și opiniile copiilor lor și constata, plăcut surprinși, că în acest mod ei devin chiar mult mai cooperanți. Părinții capătă mai multă autoritate în fața copiilor, iar aceștia înțeleg că mama și tata rămân șefii.

Integrând aceste mesaje pozitive în educația copilului, îi oferim sprijin și încurajare pe termen lung pentru a-și descoperi resursele și a-și valorifica întregul potențial, devenind un adult cu o viață armonioasă și echilibrată.

PENTRU SĂNĂTATEA COPILOR DUMNEAVOASTRĂ!

PROBLEME DE ALIMENTAȚIE

Prof. Chebeși Marinela
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Când devine o problemă?

- ☑ atunci când refuză să guste din mâncarea gătită de alte persoane decât cele din familie.
- ☑ când părinții fac eforturi pentru a-l convinge să mănânce (gătesc doar un anumit tip de mâncare, promit diverse recompense), iar copilul refuză să mănânce.
- ☑ mănâncă tot ce găsește pe jos sau pe stradă (poate fi vorba de tulburarea numită "pică").

În ce situații apare?

- când copilul refuză să mănânce pentru a primi atenție de la cei din jur și pentru a obține ceea ce își dorește.
- când copilul nu tolerează un anumit aliment sau anumite feluri de mâncare.
- când părinții oferă copilului porții prea mari și insistă în mod repetat să termine tot ce are în farfurie.
- când preferințele culinare ale copilului nu sunt luate în calcul de către părinți atunci când decid meniul.
- când părinții pedepsesc refuzul copilului de a mânca.

Ce soluții există?

- 📖 Nu oferi recompense atunci când copilul acceptă să mănânce și nu îl pedepsi atunci când refuză.
- 📖 [Implică-l pe copil în pregătirea mesei](#): va fi mai motivat să guste din mâncarea la a cărei pregătire a participat și el.
- 📖 Ține cont de preferințele culinare ale copilului și nu îl forța să consume anumite alimente dacă într-adevăr nu își dorește acest lucru pe moment.
- 📖 Nu obliga copilul să guste alimente necunoscute, nu vei reuși decât să îl determini să refuze și mai hotărât mâncarea.
- 📖 Nu forța copilul să mănânce porții mari de mâncare și să termine toată mâncarea din farfurie. Aspectul mâncărurilor din farfurie este foarte important pentru un copil. Ca să faci față micului mofturos, trebuie doar să-ți pui imaginația la treabă și să ai răbdare. Cu ajutorul legumelor și fructelor, îi poți desena un șoricel, o inimioară sau orice altă figură geometrică.
- 📖 Lasă-l să te ajute la pregătirea mesei. Ora mesei va deveni mult mai plăcută dacă-i dai ocazia să te ajute la prepararea mâncării. O să fie mult mai tentat să mănânce bunătați

făcute și cu mânuțele lui. Tu mai poți pregăti câte o poveste pentru fiecare ingredient pe care îl folosești la gătit. Nu ezita să-l iei la cumpărături la piață și la raioanele magazinelor unde se găsesc cele mai sănătoase produse. Explică-i cum să le aleagă pe cele mai bune.

SĂ MÂNCĂM SĂNĂTOS

Ca să fii sănătos,
Ca să ai un trup frumos
Și o minte luminoasă,
Trebuie ca să consumi,
Zilnic hrană sănătoasă.
Fruite și legume multe
Este bine să consumi,
Și din laptele de vacă,
Calciul tu să ți-l aduni.

Mierea este foarte bună
Dacă ceaiul îndulcim.
Iar sucul făcut din fructe,
Zi de zi să-l folosim.
Să nu uiți că sănătatea
Este bunul prețios,
Ce te face vesel, harnic,
Totdeauna bucuros.

CRESC FRUMOS ȘI SĂNĂTOS

Uite, eu chiar știu, de mic,
Să cresc repede voinic:
Nu fac mofturi la mâncare,
Nici la joc, nici la culcare!

Din a merelor culori,
Îmi fac roșii obrăjori,
Din legume, știu prea bine,
Iau un plus de vitamine.

Fac gimnastică voios,
Să cresc mare și frumos,
Iară seara cu-o poveste,
Somnul vine fără veste.

de Mioara Lilescu Botezatu

CREAȚII ALE EDUCATOARELOR

DE MOȘ NICOLAE

*Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Se-aștern nămeții
Pe-ngusta cărare
Și falnicul brad
Tremură-n vale.

Și-așteaptă copiii,
Cuminți în odaie,
Cu ghetele-n geam,
Pe Moș Nicolae.

Și-i bucurie mare
Când Moșul aduce,
Pentru fiecare
Un dar mic și dulce.

Doar micul Ionică
Suspină și plânge
Și bățul din ghetă
Cu mâinile-l frânge.

Și află săracul
Că Moșul nu glumește
Și nu-și golește sacul
La cel care greșeste.

MOȘUL BUN

*Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Iată, vine Moșul Bun!
Tare greu vine pe drum.
Cu desagii mari pe spate,
Vine moșul de departe.

Are pentru fiecare
Copilaș cu suflet mare,
Cuminte și-ascultător
Și la carte silitor

Darurile așteptate
În Laponia-comandate,
Prin scrisoare, telefon,
Uneori la interfon.

Moșul Bun le-a strâns pe toate
Și-acum vine și le-mparte.
Veseli să-l întâmpinăm,
Pe obraji să-l sărutăm,

Să-i urăm ani mulți, senini
Și de bucurie plini,
Sănătate, cât se poate,
Că-i mai bună decât toate!

LA SERBARE

*Prof. Jurebie Maria- Augustina
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg- Jiu*

Copiii cu mic cu mare
Pleacă astăzi la serbare.
Veseli, emoționați
Și foarte frumos costumați.

Unii joacă - n hora mare
Că - s la dansuri populare
Cu costume oltenești
Nu te saturi să- i privești!

Cântec, dans și voie bună
Pe toți ne - adună - împreună
Bucurie să simțim
Pentru cei care - i iubim.

COLINDĂ

*Prof. Ecobici Mirella
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu ”, Tg- Jiu*

Neaua cerne- n cetișor
E vremea colindelor
Copiii s- au adunat
Să pornescă la urât.

Cei cu steaua sunt în față
Se ghidează după rază
Peste tot ei au vestit
Că s- a născut Domn iubit.

Ca să fie bogăție
Trag brazde multe pe glie
Cu plug tras de mai mulți boi
Obicei de pe la noi.

Așa spunem „La mulți ani”
La cumpăna dintre ani
Să fim buni și sănătoși
Să creștem copii frumoși.

SUNT PĂRINTE

*Prof. Deaconu Mary Simiona
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

-Am emoții, sunt părinte
Am băiat în clasa-ntâi
Și pe fată am avut-o
Anul trecut
Și emoția nu mi-a trecut.

Când pășesc din nou la școală,
Și porțița o deschid
Mă gândesc cu înfiorare
Că am fost și eu școlar
Cu ghiozdan și – abecedar.
Ce bine-i să fii școlar!

A VENIT IARNA

*Prof. Murarețu Angela
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Uraaa! Ninge peste case,
Peste pomii din livezi,
Pe cărările din crânguri
Greu poți merge prin zăpezi.

Și când ninge ziua toată,
Ies copii la săniuș,
Cu obraji cum e focul,
Cad, se dau pe derdeluș.

Și-i atâta gălăgie
Pe ulița satului.
Râd, aleargă-i veselie
Sănătoși cu viu alai.

COLORICI NE POVEȘTEȘTE...

Prof. Ana Gogălniceanu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

S-a auzit un ciocănit ușor. Doamna educatoare s-a oprit din povestit și copiii și-au îndreaptat privirea spre ușă. S-a deschis încet și a intrat timid un clown. De fapt era un copil, dar ce haine colorate avea!

- Bună dimineața, copii! Ce mai faceți?
- Bună dimineață! răspund copiii în cor.
- Eu sunt foarte supărat... Cred că nimeni nu mă poate ajuta.
- Dar cine ești și ce ai pățit? a întrebat o fetiță cu părul galben ca razele soarelui și cu ochi albaștri ca cerul senin. Astăzi nimeni nu trebuie să fie supărat, este Ziua Veseliei. Deci nu vrem să te vedem supărat.
- Cum să nu fiu supărat, când nu mi-a ieșit nimic din ceea ce am vrut să fac. Am stricat totul!
- Povestește-ne, povestește-ne, au strigat copiii curioși.
- Vă povestesc, dar promiteți că nu râdeți de mine?
- Daa! Nu râdem, hai spune-ne ce-ai pățit!
- Păi, să vedeți...

Astăzi de dimineață, la grădinița mea, am vrut să pictez frunze. Am luat cutia cu acuarele, am introdus pensula în paharul cu apă și am început lucrul. Erau frumoase frunzele mele, chiar îmi plăceau. Parcă străluceau și erau tare vesele. Dar deodată, nu știu cum s-a întâmplat, nu am fost atent și am răsturnat paharul cu apă peste cutia cu acuarele și peste planșă. Toate culorile s-au amestecat, de nu le mai cunoști. Ba mi-am murdărit și hainele și pantofii. Toți copiii au râs de mine și de atunci mă strigă COLORICI! CLOWNUL COLORICI!

Nu-mi place numele acesta, pe mine mă cheama Vlad. Acum eu nu mai recunosc culorile din cutia mea, mereu le încurc și nici nu mai pot picta împreună cu colegii mei. Nu știu ce să fac și nimeni nu mă ajută.

Dar râdeți cumva și voi de mine?

- Nu, Colorici, stai liniștit și nu mai fi supărat, te ajutam noi să repari greșeala! Vei vedea că noi știm toate culorile și știm și ce vom colora cu ele.

Și rînd pe rînd, copiii l-au învățat pe Colorici culorile curcubeului, ba i-au arătat și ce poate colora cu ele.

- **ROȘUL** este regele culorilor, cu el poți colora un măr copt, o rochiță pentru fetiță, chiar și cirese perechi de pus la urechi, a spus Roxana.
- **ORANJ** sau portocaliu sunt morcovul și portocala și frunzele pomului toamna, sopteste timidă Oana.

- **GALBEN** este mândrul soare și spicul copt de grâu și fesul meu, a strigat vesel Gabriel.
- **VERDELE** își picură culoarea din frunzele caisului în miezul verii și colorează iarba. Ba mi-a colorat și săndăluțele și rochița de carnaval, se laudă Viorica.
- **ALBASTRUL** e cerul senin și ochii mamei mele, ca două albastrele, adaugă Alexandru mândru nevoie mare.
- **INDIGO** îmi place, că vine din curcubeu și așa este și flanelul meu, spune Irina puțin rușinată.
- **VIOLET** este culoarea mea preferată pentru că nu seamănă cu alta. Am și bicicletă și balon și caschetă – toate violet. Este culoarea care arată puterea și puternic sunt și eu, strigă cât poate de tare Viorel.
- Da, Colorici, acestea sunt culorile curcubeului, dar în cutia de acuarele sunt și alte culori, chiar și nuanțe ale culorilor. Cu maro pictezi un copac iar cu alb și negru, care se numesc nonculori, poți închide sau descide culorile de vrei, a spus veselă doamna educatoare.
- Ce frumoase sunt toate, parcă ar fi culori-surori! Și eu le am pe hăinuțe și, dacă mă gândesc bine, îmi place și numele Colorici. Și îmi plac și hainele, așa colorate. Culorile ne înveselesc. Cum ar fi lumea fără culori? Cred că foarte tristă.
- Vezi ce haine colorate avem și noi ? Chiar și râsul nostru este colorat, și lacrimile atunci când plângem fără motiv, doar așa, să ne răsfățăm, spune râzând Marius.
- Vă mulțumesc pentru ajutorul pe care mi l-ați dat, cred că nu voi mai încurca niciodată culorile și le voi folosi zi de zi. Acum mă grăbesc spre grădinița mea să le spun și copiilor ce m-ați învățat. Și nici nu mai sunt supărat. Promit să mai trec pe la voi să vă arăt toate picturile pe care le voi realiza cu culorile-surori. Și mai cred că numele Colorici mi se potrivește, dacă te uiți atent la hainele mele vesele, chicoti băiatul și salutând politicos, plecă spre grădinița lui.

TOAMNA ȘI SOARELE...

Prof. Ana-Maria Bîzdoacă
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Într-un ținut îndepărtat trăia Bătrânul Anotimpurilor, cu cele patru fiice ale sale – Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Fiecare era de o frumusețe aparte, iar bătrânul le iubea pe fiecare la fel de mult, erau lumina ochilor săi. La vremea potrivită, marele Ceas al Timpului, care guverna acea împărăție, a arătat că era momentul ca cea de-a treia fiică să-și înceapă călătoria spre ținuturile locuite de oameni. Urma să le aducă acestora multe și bogate daruri, pe care le pregătise din timp – culori din cele mai blânde și luminoase luate de la Pictorul magic, flori delicate și înmiresmate de la Florarul împărăției, ploi mănoase și bogate din Cămara cerului, roade gustoase de la Grădinarul Șef și multe, multe altele.

Dar Toamna nu prea era mulțumită, și-ar fi dorit și altceva – ceva care să o facă și mai frumoasă și iubită de oameni.

- Dar ești minunată, îi spuse tatăl, ce ți-ai putea dori mai mult?
- Aș vrea, se gândi îndelung fata.....ca Soarele să strălucească doar pentru mine.
- Dar acest lucru nu e posibil, Soarele e prietenul vostru, deci și al surorilor tale. Lumina sa neprețuită vă însoțește pe fiecare în călătoria voastră.
- Dar eu vreau ca Soarele să fie doar al meu, de fapt.....să fiu chiar eu Soarele.
- Ce gând mai e și acesta? întrebă mirat Bătrânul Anotimpurilor. Ți-am explicat, frumusețea ta e dată de veșmintele deosebite pe care le porți și toate darurile cu care ești împodobită.
- Dacă nu vrei să-mi faci pe plac și să poruncești Soarelui ce ți-am spus, atunci anul acesta nu mai plec în călătorie. Și nu-mi pasă ce vor crede oamenii.

Văzând că fiica sa rămase îndărătnică în hotărârea sa și nu mai putu să facă nimic pentru a o îndupleca, bătrânul se retrase pentru a cugeta. Fiica sa devenise mândră și foarte aprigă în dorințele ei. După un timp, o chemă la sine și îi spuse:

- Dacă vei pleca la vremea potrivită, când te întorci te voi îmbrăca în cea mai frumoasă haină din câte au existat vreodată. E o haină cum nu există alta pe lume. Dar ai de făcut un singur lucru – să aduni în coșul tău toate razele de soare. Și când le vei strânge pe toate vei străluci mai frumos ca niciodată, căci vei fi îmbrăcată în haina Soarelui.

Și de atunci Toamna încearcă în fiecare an să adune cât mai multe raze de soare, pentru a primi de la tatăl său haina cea minunată. Dar, Soarele deseori se retrage în spatele norilor, se ascunde printre copaci, între ramurile și frunzele lor, printre flori, aleargă mai iute ca vântul, nu se lasă prins defel.

Căci razele sale sunt doar pentru acei care nu sunt mândri, iar frumusețea pentru cei care nu au îndrăzneala de a se crede Soare.

SPIRIDUȘUL MINCINOS

Sursa: www.zapacita.ro

A fost o dată un spiriduș care făcea numai necazuri.

Demult de tot, spiridușii erau mult mai numeroși decât acum și erau împărțiți pe zone. Existau spiriduși de pădure, spiriduși de apă, spiriduși jucăuși, numai buni pentru Laponia, spiriduși de nori, înzestrați cu puteri magice, spiriduși de casă care aveau grijă de copiii triști și spiriduși de pământ, urâcioși, dar foarte inventivi.

Nici un spiriduș nu se muta dintr-o zonă în alta. Fiecare avea treburile lui. Unul singur nu se știa de unde venise și era pus pe șotii și încerca să zăpăcească toată orânduială. Părea un spiriduș de pădure foarte drăguț, cu urechile lungi și străvezii, cu părul blond și lucios și ochii albaștrii ca un râu de munte. Avea însă o mare problemă: mințea de înghețau apele. La propriu! De fiecare dată când spiridușul nostru spunea o minciună, râurile din apropierea pădurii înghețau pe loc și oamenii rămâneau fără apă.

Toată lumea se ferea de spiridușul mincinos pentru că la cel mai mic pas ar fi putut să audă o minciună și atunci ar fi murit de sete. Dacă, de exemplu, era soare afară și te întâlneai cu spiridușul pe-o potecă, el ți-ar fi zis imediat:

- N-ai o umbrelă? Că tare mai plouă și mi-e frig de nu mai pot.
- Păi spiridușule, e soare afară...
- Ba plouă!

Cum scotea minciuna cum înghețau apele. Oamenii înnebuneau și amenințau că vor da foc la pădure ca să scape de spiridușul buclucaș. Spiridușii de apă înghețau o dată cu râurile și piereau pe zi ce trece din ce în ce mai mulți.

O vulpe însetată s-a grăbit să-i ceară socoteală.

- De ce, spiridușule, îți bați joc de noi așa? Ne e sete de nu mai putem. Încetează cu minciunile!
- Eu nu mint niciodată, cumătră vulpe. Nu înțeleg la ce te referi.
- Nu mai minți că o să înghețe și ultimul fir de apă și o să mori și tu de sete o dată cu noi ceilalți.
- Nimeni nu moare de sete.

Și așa și ultimul firicel de apă s-a transformat în gheață. Ceva trebuia făcut altfel toți oamenii, toate animalele și toți spiridușii din zonă urmau să piară.

Spiridușul cel bătrân a convocat o adunare generală într-o scorbură mare și uscată. Au fost invitați toți spiridușii, mai puțin cel mincinos. Spiridușii de pământ, cu corpurile lor pielose și maronii, cu nasurile lungi și găunoase au fost singurii care au putut veni cu o idee de salvare.

– Spiridușul ăsta înfumurat trebuie să piară pe limba lui. Dacă s-ar îndrăgosti de o spiridușă de apă n-ar mai îndrăzni să mintă de frică să nu își înghețe iubita.

– Dar toți spiridușii de apă au înghețat, au strigat spiridușii într-un cor.

– Nu e chiar așa. De unde credeți că bea prietenul nostru apă pe când noi ne stingem de sete? Mai există un râu la marginea pădurii și foarte mulți spiriduși de apă s-au refugiat acolo. Totul este să convingem o spiridușă să i se arate când mincinosul se apleacă să bea apă.

Zis și făcut. Un spiriduș de pământ s-a furișat la marginea pădurii și a convins-o pe cea mai frumoasă spiridușă de apă să intre în joc. Apoi toată pădurea s-a pus la pândă.

Mincinosul nu a întârziat să apară țopăind la râu. Când s-a aplecat să ia o gură de apă, un chip nemaipomenit de frumos s-a oglindit în valuri.

– Cine ești tu?!

– Sunt o spiridușă de apă. Dar tu cine ești?

– Nu știam că există spiriduși de apă. Eu... sunt șeful acestei păduri.

În clipa când spiridușul a rostit această minciună, apa râului a început să înghețe în jurul spiridușei de apă.

– Nu mai minți, te rog! O să mă omori!

– Dar eu nu mint, spiridușo...

Gheața se apropia din ce în ce mai mult de mijlocul bieteii spiridușe așa că aceasta a început să plângă sperând să îl înduioșeze.

– Chiar așa de urâta crezi că sunt încât vrei să mă omori?

Spiridușul nostru mincinos rămăsese înmărmurit. Nu suporta lacrimile și în plus spiridușă i se părea cea mai frumoasă făptură pe care o văzuse vreodată.

– Nu ești deloc urâtă! Ești cea mai frumoasă spiridușă de pe lumea asta.

Era primul adevăr pe care îl spunea de multă vreme. Apa începuse să se dezghețe.

– De astăzi înainte nu am să mai spun nici o minciună!

Toată pădurea a strigat într-un cor: „Ura!”

– Numai dacă spiridușă de apă se va căsători cu mine.

Toți erau cu sufletul la gură. Viața lor depindea de răspunsul spiridușei care se înroșise ca sfecla. Mincinosul nu era deloc urât, i se părea chiar simpatic și în plus nimeni nu-i mai spusese până atunci că e cea mai frumoasă spiridușă din lume.

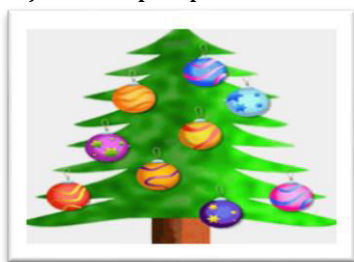
– Accept!

– Uraaa!

Și uite așa a fost nuntă mare în pădure și spiridușul nostru nu a mai spus nici o minciună și toate apele au rămas neînghețate.

Și-am încălecat pe-o șa

Și v-am spus povestea mea.

CADOUL DE CRĂCIUN

de Emilia Plugaru

E noaptea de Ajun. Bradul și-a aprins luminițele. Jucării strălucitoare, de toate culorile zâmbesc fericite aninate de crenguțe; un clopoțel de argint le șoptește din când în când: Dzing, dzing, aveți răbdare, acuși vine moșul. În casă miroase a frunze de brad, a pâine, a sarmale, masa e pregătită și toată lumea e în așteptarea bătrânului.

– Tăticule, întreabă micuțul Marcel. Unde e? De ce întârzie? Dacă nu vine?

– O sa vină, îl liniștește tata. Probabil acum e la fetița din apartamentul vecin. Părinții ei sunt plecați... Există atâția copii pe la care neapărat trebuie să treacă moșul... Nu te îngrijora. Ce ai vrea să-ți aducă de data asta?

– O mașină mare, mare!

– Minunat, zâmbește tata. Și ce vrei să faci cu mașina?

- O să i-o arăt lui Păvălaș... Dar nu i-o dau să se joace! Moșul niciodată nu-i aduce cadouri frumoase. Anul trecut a primit o minge de cauciuc, dar parcă acesta e cadou? se bucură Marcel în timp ce tata se întristează.

- Uneori, zice el, o minge mică de cauciuc e un cadou mai scump decât orișice mașină mare. Cadourile, dragul meu, nu le primești ca să te fălești. Un cadou e o amintire... Iar cu jucăriile trebuie să te împarți. Mai ales cu acei care nu prea au parte de jucării...

- Tăticule, întreabă Marcel, când erai mic ce cadou îți cereai lui Moș Crăciun?

- Păi... răspunde tata, acuși îți arăt. Apoi pleacă și revine cu o cutie:

- Iată, privește! E primul cadou pe care l-am găsit sub brăduțul de plastic ce îl aveam în casa în care locuiam împreună cu bunica.

- O minge de cauciuc? face ochii cât cepele Marcel.

- Da. O simplă minge de cauciuc. Însă... e simplă doar la prima vedere. De fapt e o minge fermecată... Cândva îți voi povesti o poveste tristă... Acum du-te și te joacă...

Daniel, tatăl lui Marcel, își privește bradul împodobit de sărbătoare, înalt până în pod și ochii i se umplu de lacrimi. În copilărie nu a avut parte de un asemenea brad. Înainte, de Crăciun bunica scotea de pe undeva brăduțul de plastic. Îl învălătuca cu fășii strălucitoare, anina singura jucărie de sticlă, iar din foi de hârtie tăia mulțime de fulgi, apoi îi lipea pe sticlele ferestrelor și lui Daniel i se părea că nimic mai frumos nu poate să existe pe lume. Anume unica jucărie de pe brăduț și fulgii făceau în casă atmosfera de sărbătoare.

Nu și-a cunoscut niciodată tatăl. Îl părăsise când era micuț... Avea patru ani când a plecat mama. Nu-și amintește prea bine ziua aceea, dar ține minte că mama l-a întrebat ce cadou să-i aducă, de acolo, de departe.

- O minge de cauciuc, a răspuns Daniel.

Mingile de cauciuc nu prea se găseau prin magazine. Săreau foarte sus și ce-i trebuia unui băiat de patru ani? Nu avea tată și era devreme să viseze la o adevărată minge de fotbal.

- Când te întorci? și-a întrebat mama. Ea l-a sărutat, și-a stăpânit cu greu lacrimile apoi i-a răspuns: De Crăciun. O să mă strădui numaidecât să revin de Crăciun...

A venit Crăciunul și sub brăduțul de plastic a găsit mingea.

- Ți-a adus-o moșul, i-a zis bunica. E de la mama... Și e fermecată... Nu a putut să vină... Stăpânul la care lucrează nu i-a permis... Nu te supăra. O să strângă mulți bani și numaidecât se va întoarce acasă. Mingea păstrează-o. În ea e o părticică din sufletul mamei tale. Când o vei privi, vei ști că mama, oriunde-ar fi, se gândește la tine. Și te iubește... Foarte mult te iubește...

În vara anului următor s-a apropiat de bunica cu o carte în mână.

- Bunico, învață-mă te rog să scriu și să citesc!

- Pentru ce? s-a mirat bunica. Până începi școala mai ai câțiva ani. O să reușești...

- Învață-mă, bunico! Vreau să-i scriu scrisoare lui Moș Crăciun!

A insistat, nu s-a dat bătut și până-n toamnă știa să scrie și să citească. A scris scrisoarea și i-a dat-o bunicii să o ducă la poștă.

- Sper să nu fie un secret, ce cadou i-ai cerut moșului, l-a întrebat bunica zâmbind.

- E secret, i-a răspuns. Nu vreau să-ți spun. E o surpriză.

La următorul Crăciun a găsit sub brăduț un fluieraș.

- Nu am nevoie de fluieraș! a strigat atunci. I-am cerut moșului să mi-o aducă pe mama! Moș Crăciun nu citește toate scrisorile! Sau mama a uitat de mine!

A plâns toată noaptea, cu greu a adormit și abia a doua zi bunica a reușit să-i explice:

- Dacă ai ști, puiule, câți copii îi cer moșului să le aducă înapoi părinții împrăstiați prin lume... Mulți sunt nevoiți să lase tot: casă, masă, copii, părinți, ca să-și caute o bucată de pâine... Nimeni nu o face de prea mult bine... O forță nevăzută îi mână și ei pleacă, pleacă cu inima frântă, cu dor sfâșiator în piept, dar într-o bună zi vor reveni. Îi va aduce Moș Crăciun ori se vor întoarce singuri... Acum însă sania moșului e prea mică încât să încapă toate mamele ce sunt așteptate cu nerăbdare acasă... Nu te supăra. Acest fluieraș pe care ți l-a dat e fermecat. Învață să cânti! Prin cântece gândurile și dorințele tale vor fi auzite de mama...

De câte ori cânta credea sincer că acolo, în țara aceea îndepărtată, mama îl aude și se grăbește să vină.

Când l-a dus bunica pentru prima dată la școală, privea cu tristețe la fețele fericite ale copiilor ce stăteau alături de părinții lor. O iubea foarte mult pe bunica, dar nici ea, nici fluierul, nici mingea fermecată nu-i stingeau dorul de mama. N-o mai întreba nimic pe bătrână. O vedea mereu tristă și abătută. Tot mai des scotocea sărmana prin gentuță, scotea niște medicamente, le bea apoi un timp stătea culcată.

- Nu te îngrijora, îi zicea. Acuș o să treacă... Cântă-mi un cântec! Cânti atât de frumos... Mi se liniștește inima dacă te ascult...

L-a orfelinat a luat doar câteva fotografii, mingea și fluierul. Apoi au venit doi oameni cuminiți, un bărbat și o femeie, care i-au spus că vor să-i fie părinți. S-a bucurat.

- O vom găsi pe mama ta, i-au promis...

Nu l-au mințit. Mai târziu, mare fiind, a aflat că mama, într-o iarnă, înainte de Crăciun, a ieșit din casa în care locuia în țara aceea străină spunând că se întoarce la băiatul ei și de atunci nimeni nu a mai văzut-o...

Părinții adoptivi i-au dat tot ce a avut nevoie. Era înconjurat de dragoste și de bunătate. Întotdeauna i-au răspuns la toate întrebările. Și doar la întrebarea ce forță nevăzută a mănă-o pe mama în lume nu au putut să-i răspundă. Acum știe răspunsul, dar nu mai poate reface nimic...

Astăzi fluierul său scoală sălile de concert în picioare. Printre mulțimea de spectatori i se pare uneori că vede fața mamei și a bunicii. Amândouă se bucură și se mândresc cu el. Iar în mingea de cauciuc pe care o ține deseori în mână, simte că pentru totdeauna a rămas o părticică din sufletul celeia care i-a dat viață.

- Unde pleci? îl întreabă Marcel.

- Fii liniștit puiule, îi răspunde tata. Oriunde m-aș duce, întotdeauna mă voi întoarce la tine. Acuș revin...

Revine împreună cu Moș Crăciun.

- Ei, zice moșul, cine mă așteaptă aici cu multă nerăbdare?

- Eu! Eu! strigă Marcel.

- Să vedem, scotocește bătrânul prin desagă, ce avem pentru un copil atât de frumos și de cuminte... Uite că am găsit...

- Un fluier? se miră Marcel, Dar... am cerut o mașină!

- Pricepi, puiule, tatăl tău va trece mâine și va lua mașina. Sunt prea bătrân, nu-mi ajung puteri să duc desaga, oftează moșul. Am nevoie de ajutor. Iar fluierul... fluierul e fermecat. Vei învăța să cânti și vei vedea că acele cântece îi vor face pe oameni să fie mai buni...

A doua zi Marcel primește cadoul dorit și imediat aleargă să se joace cu Păvălaș. Nu, nu vrea să se laude. Vrea să împartă jucăria cu el. Însă spre marea sa uimire, Păvălaș are o mașină asemănătoare. Mai are și un fluieraș.

- Fluierașul acesta, îi șoptește Păvălaș, ne va duce într-o poveste unde nu există nedreptate, oameni răi sau balauri. Acolo e atât de frumos, atât de bine... Trebuie doar... să învățăm să cântăm...

PENTRU PRIETENII
NOȘTRI... PĂRINȚII...

TRUCURI PENTRU A TE APROPIA CÂT MAI MULT DE COPILUL TĂU

Director, Prof. Lastoviețchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Foarte multe relații dintre părinți și copii au de suferit odată cu creșterea copiilor.

Părinții sunt tot mai ocupați cu serviciul și responsabilitățile zilnice, iar copiii ajung să își facă prieteni, care devin mult mai apropiați de ei, decât proprii părinți. Acest tip de înstrăinare conduce, cu trecerea anilor, către neînțelegeri tot mai dificile între generații.

Iată câteva sfaturi care, puse în aplicare din timp, vor reuși să vă țină cât de cât, mai aproape de copiii dumneavoastră.

1. Comunicarea

Comunicarea stă la baza oricărei relații pozitive. Ea este esențială și atunci când vorbim despre părinți și copii. Nu ezitați, să fiți deschiși cu copiii dumneavoastră, să le împărtășiți gândurile, temerile, bucuriile și problemele.

Comunicarea și ascultarea îi vor face importanți pe copiii dumneavoastră și le va oferi curajul să se deschidă în fața dumneavoastră.

2. Timpul liber

Este imposibil să nu aveți în comun cu copilul dumneavoastră un hobby sau o activitate. Important este ca, de câteva ori pe săptămână, să petreceți puțin timp ... împreună. Activitățile comune, nu vor face altceva decât să vă apropie, să vă relaxeze. Câteva ore la bazinul de înot, tenis de câmp, o plimbare cu bicicletele, un curs de gătit, urmărirea la T.V. a unei emisiuni relaxante, plăcute, cititul unei povești, plantarea unor flori în grădina casei ... Toate pot fi făcute împreună, de copii și părinți.

3. Fii prietenul copilului tău

Odată cu trecerea timpului, copiii vor să fie cât mai independenți posibil. Mai exact, regulile stricte nu le mai sunt pe plac și nici nu mai accept foarte ușor autoritatea părinților. Din acest motiv, trebuie să vă puneți la punct regulile casei, fără să vă plictisiți copiii cu observații zilnice.

Fiți deschiși la propunerile lor, cereți-le sfatul pentru a-i implica în decizii și pentru a afla părerea lor sinceră. Când sunt mari, la vârsta adolescenței, copiii apreciază părinți deschiși și veseli, nu pe cei panicoși și autoritari.

4. Plini de viață

Un părinte mereu obosit, va transmite aceeași stare copilului său. Indiferent cât de solicitant este locul de muncă pe care îl aveți, atunci când intrați în casă, lăsați grijile la ușă. Acordați atenție maximă copilului, întrebându-l ce dorește să gătească, ce a făcut la grădiniță sau la școală, ce planuri are pentru sfârșitul de săptămână sau vacanță.

Râdeți împreună, bucurați-vă de viață și de clipele petrecute alături de copilul dumneavoastră. Aceste momente sunt unice și oferă stabilitate relației dintre părinți și copii

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI PRIN ACTIVITĂȚI PLASTICE ȘI PRACTICE

Trucu Ana-Maria Larisa
Grădinița 218, sector 6, București

Prin artă se dezvoltă sensibilitatea senzorială, dar și cea artistică și delicatețea comportamentală. Sensibilitatea artistică se construiește pe baza afectivității, intuiției și fanteziei, în funcție de măiestria educativă a educatoarei și de caracteristicile mediului în care se formează. Deși, determinată genetic, ea se modelează prin educație, pentru că *„personalitatea copilului este rezultanta acțiunii conjugate a factorilor ereditari, de mediu și de educație, iar ea nu se poate configura adecvat prin considerarea și acțiunea lor paralelă.”*

Dintre limbajele artei, limbajul plastic este cel mai apropiat prescolarului. Acest limbaj are misiunea de a echilibra și de a armoniza relațiile copilului cu natura, cu sine. Educatoarea nu va cere copilului să reproducă, să execute cu măiestrie asemănarea, până la identificare, cu înfățișarea naturii, care oricum este, în mod permanent, alta. Dacă ar acționa așa, ar face din copil un inapt în ceea ce privește creația artistică, l-ar îndepărta de artă și l-ar înstrăina de propriile posibilități creative.

Rolul educatoarei este de încurajare, de sensibilizare a copilului în fața frumosului, de instrumentare a acestuia cu limbajul și operațiile specifice artei plastice. Procedând astfel și dovedind empatie și respect necondiționat, aceasta îl ajută cu adevărat pe copil să se autodescopere, să se armonizeze cu sine, să descopere și să rezolve probleme de compoziție și de tehnologie artistică. Cunoscând limbajul artei plastice, precum și particularitățile individuale ale copiilor, educatoarea poate acționa stimulat în vederea dezvoltării potențialului creativ al copilului.

În vederea dezvoltării imaginației creatoare în cadrul activităților artistico-plastice am valorificat cunoștințele acumulate prin activități diverse (aspecte ale naturii, viața socială, evenimente și sărbători). În cadrul activităților artistico-plastice și practice copiii au o paletă bogată de culori pe care să le îmbine în realizarea spațiului artistic.

Participarea afectiv-volițională la sărbătorirea marilor evenimente și obiceiuri tradiționale se poate realiza prin activități ca: „Ghețuța lui Moș Nicolae”, „Sărbătorile de iarnă la români”, „Vine, vine Moș Crăciun”. În cadrul acestor acțiuni putem valorifica cunoștințele legate de aceste evenimente și obiceiuri din străbuni: spectacole adecvate temei, colinde, plugușor, sorcova, dansul caprei, dansul căiușilor, primirea lui Moș Crăciun, împărțirea darurilor (plata urătorilor cu daruri tradiționale – colaci, nuci, mere) conduc la cultivarea virtuților creștine și comportamentului moral-religios, cunoașterea unor obiceiuri creștinești, specifice sărbătorilor religioase.

În cadrul educației estetice, depistând și dezvoltând aptitudinile artistice ale copiilor, se dezvoltă, prin transfer și alte aptitudini: tehnice, practice, comportamentale etc. De timpuriu, noi, educatoarele, trebuie să observăm în cadrul jocului, activităților practice sau cu alte diferite ocazii, anumite înclinații, interese sau chiar aptitudini artistice ale preșcolarilor, această preocupare trebuind să vizeze toți copiii. Cu rare excepții, toți copiii, îndrumați cu grijă, sunt capabili să deseneze, să cânte, să recite o poezie, să realizeze o lucrare practică, să picteze.

Obligația noastră, a educatoarelor, este nu numai de a descoperi din timp posibilitățile copiilor dotați, dar și aceea de a cunoaște tot așa de bine și disponibilitățile celorlalți pentru a scoate la iveală și dezvolta, în funcție de particularitățile de vârstă, aptitudinile artistice în vederea formării viitorilor creatori în domeniul artelor și a dezvolta interesul copiilor obișnuiți, a le stimula dorința și capacitatea de a „crea”.

ALBERT EINSTEIN

Nu am un talent special.
Sunt doar un curios.

La scurt timp după ce a terminat teoria relativității generale, Albert Einstein scria într-o scrisoare adresată fiului său că „*cea mai bună modalitate de a învăța este atunci când faci ceva și obții o plăcere atât de mare, încât uiți că timpul trece pe lângă tine*”.

O pledoarie pentru curiozitate și motivație intrinsecă, scrisoarea arată care este părerea celebrului fizician despre învățare.

*Scrisoarea lui Einstein
către fiul său*

Dragul meu,

O sa insist sa petrecem in fiecare an o luna impreuna, ca sa vezi ca ai un tata care te iubeste.

Poti de asemenea sa inveti o multime de lucruri frumoase si bune de la mine, pe care alti oameni nu te pot invata cu usurinta. Rezultatele pe care am reusit sa le obtin printr-o munca indelungata si grea nu vor fi doar in folosul celorlalti, ci si in folosul baietilor mei. Zilele acestea am reusit sa termin una din cele mai bune lucrari de pana acum. Cand vei mai creste, am sa-ti spun despre ea. Ma bucur ca iti place sa canti la pian. Pianul si tamplaria sunt dupa parerea mea cele mai potrivite preocupari la varsta ta, mai bune chiar decat scoala. Pentru ca sunt lucruri care se potrivesc foarte bine unei persoane tinere ca tine. Canta la pian mai ales piesele care iti plac, chiar daca profesorul nu ti le da pe acestea.

Aceasta este cea mai buna modalitate de a invata ceva: atunci cand faci ceva si obtii o placere atat de mare, incat uiti ca timpul trece pe langa tine. Uneori sunt atat de prins in munca mea, incat uit complet si de masa de pranz”.

CELE ZECE SFATURI ALE UNEI EDUCATOARE PENTRU PĂRINȚI

Ed. Săpun Elena
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

„Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea, pe lângă viață, dăruieți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i” a spus Aristotel, unul dintre cei mai mari filosofi ai Greciei Antice.

A educa un copil înseamnă să-l ajuți să se auto-controleze, să-l încurajezi, să-l îndrumi în a-și corecta singur greșelile, să-l motivezi atunci când este cazul.

Eu lucrez foarte mult cu micuții. Și am observat că cei mici ajung la grădiniță cu un mic bagaj care conține cuvântul “nu”: nu ai voie să pui mâna pe..., nu ai voie să arunci jucăria, nu ai voie să ții etc. Practic, reguli după care funcționează lumea. Dar oare chiar face bine unui copil acest tip de educație?

Îndrăznesc să vă spun că a face educație unui copil nu înseamnă să-i întregim zilnic lista cu lucrurile pe care “nu” are voie să le facă. Mai degrabă, părinții și educatorii trebuie să privească disciplinarea micuților ca pe un proces continuu de învățare. Ca educatoare fac tot posibilul să folosesc cât mai puțin acest “nu” și să le arăt unde duce acel lucru negativ pe care ei ar vrea să le facă.

Sunt câteva aspecte după care mă ghidez în educarea unui copil:

- să ajungă să aibă răbdare;
- să coopereze și să socializeze cât mai mult cu ceilalți;
- să fie atent și prudent;
- să-l ajut să gândească singur și să se simtă bine în pielea lui;
- să se simtă în siguranță.

Folosesc cu moderație și recompensele și pedepsele. Dacă un copil greșește repetat nu îi reproșez pentru că se va obișnui să-mi atragă atenția numai prin năzbâtii.

Am o tehnică pe care o aplic în fiecare zi la grădiniță. Celui mai atent copil din ziua respectivă îi ofer șansa de a mă ajuta să aleg materialele pentru ziua următoare, să împartă creioane, pensule ori fișe colegilor.

Copiii trebuie motivați prin laudă, încurajare continuă... Așa vor căpăta mai multă încredere în sine și vor avea mai mult curaj.

De câte ori nu am auzit: “tu dai în mintea copiilor”. Da! Este foarte important să coborâm la nivelul lor. Cea mai bună tehnică de a-i învăța este JOCUL.

Sfaturi pentru părinți:

Nu este suficient ceea ce face la grădiniță. Recomandarea mea este să existe o continuitate și acasă, în familie. Este necesar ca părinții să se implice în activitățile copilului și să-i încurajeze pe cei mici să participe cât mai multe.

Însă, lucrurile se întâmplă de multe ori chiar pe dos. Am observat că mulți părinți nu își lasă micuții să meargă pe role, patine... de teama ca acesta să nu se rănească. Însă, copilul încă de la o vârstă fragedă identifică riscurile. Nu este în regulă să-l protejăm exagerat.

1. Nu îi acorda acces nelimitat la TV, tabletă, telefon etc.
2. Nu tolera crize de isterie și ieșiri nervoase.
3. Nu purta luptele lui.
4. Nu îl critica. Fă observații doar asupra comportamentului său!
5. Cere-i să își pună înapoi lucrurile pe care le-a utilizat.
6. Dacă îi ceri ceva, arată-i cum faci tu. Exemplul personal este cel mai puternic.
7. Lasă-l să se murdărească, hainele pot fi spălate.
8. Nu-i da voie să lovească alți copii. Învăță-l să aplaneze conflictele.
9. Implică-l cât mai mult în gospodărie.
10. Spune-i cât mai des: Te iubesc!

IUBIREA CONDIȚIONATĂ VERSUS IUBIREA NECONDIȚIONATĂ ÎN RELAȚIA PĂRINTE-COPIL

Sursa: SuntParinte.ro

Ai auzit de copii care au încercat să se sinucidă sau au fugit de acasă pentru că au luat o notă mică sau nu au trecut un examen? Te-ai întrebat ce anume ar fi putut să îi determine să facă asemenea gesturi extreme? Poate că aveau părinți abuzivi sau probleme emoționale grave - acestea ar putea fi explicații convingătoare, nu? Încercăm în rândurile următoare să îți prezentăm o altă posibilă explicație pentru aceste situații: iubirea condiționată a părinților sau a adulților importanți din viața lor.

Iubirea condiționată

Ce înseamnă iubirea condiționată? Cu toții avem nevoie să primim din partea celor din jur afecțiune, aprobare, acceptare și admirație. Copiii cu atât mai mult au nevoie de acestea, pentru a-și forma o imagine de sine pozitivă și o stimă de sine ridicată. Când părinții își retrag afecțiunea, aprobarea sau admirația față de copii în funcție de comportamentul acestora, putem spune că vorbim de iubire condiționată. Aceeași „rețetă” se regăsește și în școli: elevii cuminți sunt laudați, apreciați de cadrele didactice care interacționează pozitiv cu ei în timp ce elevii „răi” sunt pedepsiți, criticați și etichetați ca „obraznici” - cu alte cuvinte, respinși.

Care sunt condițiile tipice pentru care copiii primesc afecțiune din partea adulților? „Fii bun”, „Fii cuminț”, „Fii ca fratele tău (sora ta)”, „Fii un exemplu bun”, „Fii recunoscător”. [Comparațiile](#) intră în această categorie, fiind un mod subtil de a respinge o persoană - când îl compari pe copil cu un alt copil, declari, indirect, că ai prefera să fie altfel sau să fie altcineva. Când iubirea este condiționată, comportamentul copilului devine mai important decât persoana lui și decât relația dintre părinte și copil.

Care sunt consecințele iubirii condiționate?

Copilul care a primit iubire condiționată din partea părinților va învăța:

- ✓ să se [teamă de esșc](#)
- ✓ să evite situațiile noi
- ✓ să se conformeze doar pentru a fi acceptat de cei din jur
- ✓ să își ascundă adevăratele dorințe, preferințe sau preocupări pentru a primi aprobarea celor din jur
- ✓ să dorească să fie ca altcineva
- ✓ să fie dependent de performanță (socială, profesională, școlară etc.) - apare raționamentul: „Nu valorez nimic dacă nu obțin mereu cele mai bune rezultate/dacă nu am succes social etc.”

Iubirea necondiționată

De obicei, valoarea și meritele unei persoane sunt judecate prin prisma comportamentelor sale. Dar existența începe cu mult înainte să apară comportamentele: bebelușii sunt iubiți de către părinți pentru simplul fapt că există. Pe măsură ce copilul crește, părinții consideră că trebuie să își adapteze așteptările de la ei, iar când aceste așteptări le sunt înșelate, frustrarea sau furia îi determină să își retragă afecțiunea față de copil.

Comportamentul copilului este modalitatea prin care explorează lumea, o percepe și învață despre ea. Emoțiile și gândurile sale rezultă și ele din interacțiunea cu lumea-de aceea, a-l judeca sau a-l pedepsi pentru ele este nedrept. Este important să îi explici copilului două lucruri:

☞ valoarea sa, ca ființă umană, nu depinde de comportamentul sau emoțiile și gândurile sale

☞ are libertatea/dreptul să simtă sau să gândească orice, dar nu și libertatea de a face orice (acțiunile care îi rănesc pe cei din jur sunt sancționate).

Cum îl înveți să fie responsabil dacă îl iubești necondiționat?

Mulți părinți aleg să își retragă afecțiunea față de copil pentru a-l învăța anumite “lecții”: să fie responsabil, să nu mintă, să fie generos etc. Din același motiv, comunicarea cu copilul se transformă din dialog în îndrumări, porunci, sfaturi, admonestări, etichetări etc. Care este alternativa acestora?

⊕ **Dialogul** atunci când copilul se poartă iresponsabil. De exemplu, atunci când și-a făcut tema în grabă, întreabă-l ce părere are el însuși despre temă și ce crede că va spune cadrul didactic. Dacă există o relație deschisă între tine și copil și dacă acesta nu se teme de tine, va recunoaște sincer că nici el nu este mulțumit de temă și că nu a depus suficient efort pentru ea. Arată-i că înțelegi nevoia sa de a se juca sau relaxa, dar că tema este prioritară, trebuie realizată cu atenție și că abia apoi se va putea juca. Explică-i faptul că dacă i-ai permite să se comporte iresponsabil și să nu suporte niciun fel de consecințe, te-ai purta ca și cum nu îl iubești.

⊕ **Lauda pentru efortul depus/ pentru comportament** și nu lauda adresată persoanei. Este preferabil să îi spui copilului “Mulțumesc că m-ai ajutat să spăl vasele.” decât “Ești un copil bun, mă ajuti când sunt obosit.” Când etichetezi copilul ca bun, inteligent sau cuminte în urma unor anumite comportamente, îi transmiți că îl apreciezi doar când face anumite acțiuni și că afecțiunea ta este condiționată de acestea.

Pe scurt: Iubește-ți copilul așa cum îți dorești tu însuși să fii iubit!

***UMBRELA GÂNDIRII POZITIVE:
CUM ÎL APARĂ PE COPIL DE “VREME REA”***

Sursa: SuntParinte.ro

Când ne lovim de situații dificile sau când lucrurile nu merg așa cum ne dorim, ne putem simți copleșiți. Copiii ajung să se simtă astfel și mai repede, pentru că ei încă nu știu cum să facă față acestor situații.

Așadar, dacă ești părinte, cum îl ajuți pe copil să facă față situațiilor dificile care apar? Pornești de la o analogie, ai o discuție de la suflet la suflet și la final, ca să rețineți concluziile, decupezi, scrii și lipești împreună cu cel mic).

Dacă ești cadru didactic și vrei să insuflă optimism în rândul preșcolarilor/elevilor tăi, îți recomandăm realizarea activității în clasă. Se face foarte ușor, iar copiii vor fi încântați.

De ce ai nevoie?

- Carton colorat
- Carioci
- Lipici

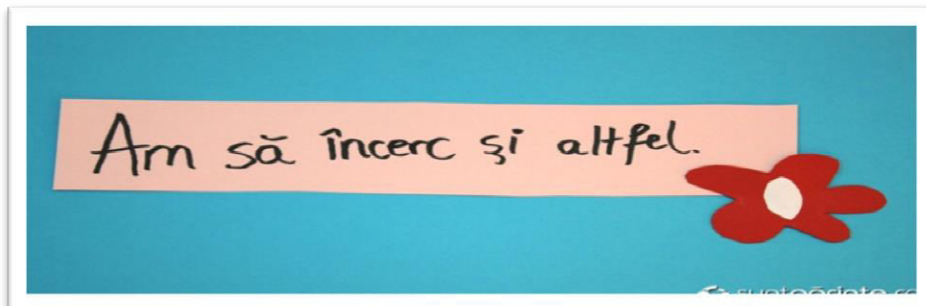
- Coala A3 sau A4

Cum se realizează?

1. *Spune-i copilului că atunci când întâmpinăm dificultăți, ne putem simți fără apărare, ca atunci când ne prinde ploaia fără umbrelă. Întreabă-l care sunt situațiile în care se simte astfel. E posibil să știi și tu deja când îi este dificil copilului: când ia o notă mică, atunci când nu înțelege o lecție sau când se ceartă cu un prieten.*
2. *Discută apoi despre gândurile care îi vin în minte în momentele respective. De obicei, gândim irațional și pesimist atunci când ne lovim de un obstacol: “Nu știu să fac asta!”, “Nu o să reușesc niciodată!” etc. Explică-i apoi copilului că felul în care gândim influențează felul în care ne simțim și felul în care vom acționa. Așadar, dacă reușim să reformulăm aceste gânduri, este posibil să ne descurcăm mai bine în momentele de “vreme rea”.*

3. *Scrieți pe carton colorat exemplele care vă vin în minte de astfel de gânduri pesimiste. Apoi reformulați-le și scrieți-le și pe cele pozitive sau optimiste pe carton. Decupați-le pe toate.*

Iată câteva exemple de gânduri reformulate:

În loc de...	Poți spune:
Sunt genial!	Sunt pe drumul cel bun.
Nu pot să îl fac mai bine de atât.	Oricând pot îmbunătăți ceva, așa că o să mă încerc.
E așa inteligent! Eu nu voi fi niciodată atât de inteligent.	O să îmi dau seama cum reușește să se descurce atât de bine și voi încerca și eu.
E o prostie materia asta!	Încă nu am descoperit ceva care să îmi placă la materia asta.
E inutil ce învăț!	Încă nu am aflat de ce sunt utile aceste informații, dar voi afla.
Nu am chef să merg la antrenament/să exerszez azi.	Vreau să obțin un rezultat bun și voi reuși doar dacă depun efort în fiecare zi.

4. *Desenați apoi o umbrelă și decupați-o. Puteți adăuga și picături de ploaie.*

5. *Lipește umbrela în partea stângă, sus a foi A3.*

6. *Așază apoi în coloană fâșiile de carton pe care ai scris gândurile pesimiste și desenează sau lipește picăturile de ploaie decupate. Atunci când suntem pesimiști, triști, furioși, nu putem găsi soluții pentru probleme, de aceea suntem lipsiți de apărare în fața lor.*

7. *Sub umbrelă așază fâșiile de carton cu gândurile pozitive. Explică-i faptul că gândirea pozitivă sau optimismul rațional ne protejează de stres, dar ne și ajută să găsim soluții și să continuăm să fim perseverenți.*

Lipește foaia undeva la vedere, pentru a vă aminti cu toții că în momentele dificile, puteți alege să gândiți pozitiv.

ÎN FIECARE AN... VIN ...
SFINTE SĂRBĂTORI!!!

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE DE ANUL NOU ȘI REVELION

*Director, Prof. Lastovietchi Ileana
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Tradițiile, superstițiile, obiceiurile și credințele practicate de Anul Nou și Revelion sunt parte importantă a ritualului de trecere între ani. Că recunosc sau nu, majoritatea oamenilor au, de Anul Nou și Revelion, propriul lor ritual sau moștenit.

Tradițiile, superstițiile, obiceiurile sunt mai mult o stare a minții decât un fapt real, iar cele mai comune sunt superstițiile legate de bani, casă, masă, superstițiile aducătoare de noroc și interdicțiile la trecerea dintre ani. Superstițiile, tradițiile și obiceiurile practicate și dobândite pot fi un lucru pozitiv sau nu în viața noastră, în funcție de importanța pe care le-o acordăm.

De Anul Nou și Revelion există tot felul de tradiții, superstiții, obiceiuri și credințe: ce poți să faci și ce nu poți să faci, ce aduce noroc și ce atrage ghinion, ce aduce belșug și ce aduce sărăcie, ce poți îmbraca cu noroc și ce este interzis să porți de Anul Nou, etc.

An nou fericit și fie că noul an să ne aducă la toți sănătate și belșug!

Află ce trebuie să faci ca să îți meargă bine

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE ÎN AJUNUL ȘI NOAPTEA DE ANUL NOU ȘI REVELION

Fă curățenie în casă înainte de Anul Nou, semnifică îndepărtarea ghinionului. Nu este bine însă să măтури și să duci gunoiul pe 31 decembrie și pe 1 ianuarie, deoarece, odată cu praful și gunoiul, vei arunca și norocul din casă.

La miezul nopții se deschid larg toate ușile casei pentru a lăsa vechiul an să iasă nestânjenit din locuință. Este un moment în care are loc înfruntarea dintre vechiul și noul an, un moment în care timpul se oprește în loc pentru a-și putea continua curgerea sa permanentă. Este cunoscut sub numele de „Îngropatul Anului”.

În noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie se aprinde o lumânare care este lăsată să ardă până dimineața, pentru ca spiritele rele să stea departe de casă pe toată durata noului an. Există credința că aprinderea unei lumânări sau a unei candelă sub icoană are rostul de a-l îndupleca pe Dumnezeu pentru a-ți da un an ușor și luminos.

Fii cât mai zgomotos la miezul nopții pentru a alunga spiritele rele, astfel încât ele să nu te însoțească în anul care va veni.

Poartă haine noi de revelion, astfel vei favoriza multe schimbări în bine în viața ta și vei avea mai multe șanse de a-ți reînnoi garderoba în noul an.

În noaptea de Anul Nou și de Revelion este bine să ai pe tine o haină de culoare roșie, simbolizează bucuria și norocul de care vei avea parte anul următor.

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE PENTRU MASA DE ANUL NOU ȘI REVELION

Noul an nu trebuie să te surprindă cu paharul gol. Paharul trebuie să fie plin, în acest fel te poți asigura că anul care vine va fi încărcat de împliniri.

Peștele este una din mâncărurile menite să îți aducă prosperitatea și să-ți asigure o trecere lină și ușoară în anul care vine. Consumă pește, așadar, vei aluneca printre probleme la fel ca peștele prin apă.

Consumă mere în ajunul Anului Nou și vei avea parte de sănătate pe tot parcursul anului.

Consumă struguri de Anul Nou și la Revelion. Fiecare din cele 12 boabe de struguri consumate, semnifică prosperitatea în cele 12 luni ale anului care vor urma.

Consumă smochine, sunt un simbol al belșugului și al vieții împlinite.

Din casă, nu trebuie să lipsească vâscul - aduce noroc.

Nu consuma carne de pasăre, nu este aducătoare de noroc. Păsările de curte scormonesc pământul pentru a-l împrăști, de unde și credința că se împrăște prosperitatea și binele din casa în care se servește carne de pasăre.

Pentru ca anul nou să fie cu belșug, masa trebuie să îți fie plină, iar portofelul plin de bani.

Nu agăța calendarul în cui înainte de Anul Nou, aduce ghinion.

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE LEGATE DE CASĂ, LOCUINȚĂ DE ANUL NOU ȘI REVELION

Nu este bine să spargi vreun lucru în ziua de 1 ianuarie, deoarece nu trebuie să pice nicio nenorocire asupra casei în noul an.

Anul nou nu trebuie să înceapă cu datorii neplătite. Așadar, achită datoriile. De asemenea, contractarea unui nou împrumut trebuie amânată pentru anul următor. Nu se împrumută și nu se dau cu împrumut bani în ziua de anul nou. Se crede că vei fi nevoit să faci plăți mari pe decursul întregului an următor.

Se crede că în noaptea Anului Nou animalele capătă grai de la Dumnezeu și vorbesc între ele. Cine le poate auzi însă își va găsi sfârșitul în anul respectiv.

Pentru a nu avea ghinion în anul ce va veni, în prima zi din an, 1 ianuarie, nu se spală rufe sau veselă.

Persoana care îți va călca cea dintâi pragul după miezul nopții de Anul Nou, de Revelion, influențează anul în care abia ai intrat. Este bine să intre în casă pentru prima dată în an, un bărbat. Acesta trebuie să aducă o crenguță de vâsc, pâine și sare. E semn de belșug.

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE LEGATE DE OAMENI DRAGI DE ANUL NOU ȘI REVELION

Sărutarea celor apropiați în momentul începerii noului an reprezintă nu doar bucuria de a împărtăși alături de ei această sărbătoare, ci și un mod de a ne asigura asupra menținerii afecțiunii și legăturii cu ei pe parcursul anului care a sosit.

O bijuterie sau un bănuț din aur sau argint aflat asupra ta și asupra celor dragi ție, la trecerea dintre ani, aduce noroc și prosperitate.

Nu este bine să plângi în ziua de 1 ianuarie, aduce după sine ghinion și plâns pentru tot restul noului an.

Dacă vrei să ai un an mai bun, nu folosi foarfeca în prima zi a anului nou, pentru ca vei diminua norocul.

La cumpăna dintre ani, chiar și dorințele sunt ascultate. Așa că, nu uita să îți pui o dorință, există mari șanse ca ea să se îndeplinească.

Acel obiect pe care îl ții în mână de Anul Nou la 12 noaptea sau cel pe care pui mâna imediat după ora 12 va fi cel mai important plan al vieții tale în anul care vine. Dacă ții bani în

mână vei merge bine cu banii tot anul, dacă îți și iubita de mână îți va merge bine cu dragostea tot anul, dacă ții paharul în mână va fi un an vesel.

Cei născuți în ziua de 1 ianuarie vor avea norocul de partea lor pe toată perioada vieții. Pentru un an plin de împliniri și succese la serviciu, este bine ca în prima zi a anului să faci ceva care are legătură cu acesta, însă nu prea multe. Așa vei avea spor la muncă tot anul.

TRADIȚII, SUPERSTIȚII, OBICEIURI ȘI CREDINȚE DE ANUL NOU ȚI REVELION LA ROMÂNI

Romanii nu renunța niciodată la tradițiile, obiceiurile, superstițiile, datinile și credințele tradiționale.

Colindele sunt forme de magie benefică, marcând rodnicia câmpurilor, sporul animalelor domestice, creșterea copiilor, împlinirea prin căsătorie a tinerilor, pacea și tihna bătrânilor, influențarea în bine a vieții oamenilor și a naturii.

În unele părți din Ardeal, copiii care merg cu colindatul se numesc piterei sau pizerei. După credința populară, ei sunt purtători de noroc și fericire.

Mai ales la sat, copiii trec cu Sorcova prin fiecare casă, pentru a alunga spiritele malefice.

În preajma Anului Nou, urarea tradițională la romani este Plugusorul. Plugusorul anunță reînceperea simbolică a lucrului, fiind pastrat scenariul ritualic al unei invocări magice cu substrat agrar. Întotdeauna, plugusorul este însoțit de strigături, pocnete de bici și sunete de clopotei, dar plugul adevărat, tras de boi, a fost înlocuit cu timpul de un plug miniatural, mai ușor de purtat, sau de buhaiul care imită mugetul boilor.

În unele locuri există tradiția de a interpreta felul în care va fi noul an în funcție de cum este vremea în primele ore ale zilei de întâi ianuarie. Astfel, dacă vântul bate dinspre sud va fi un an îmbelsugat și prosper, iar dacă vântul bate dinspre nord vremea rea va fi prezentă pe tot decursul anului. Dacă vântul bate dinspre est e semn că vine foamete și sărăcie, iar dacă vântul bate dinpre vest vine abundența de lapte și pește, precum și moartea unei persoane importante.

ZIUA RECOLTEI- TRADIȚIE ȘI SPECTACOL

Prof. Mihaela Popescu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg -Jiu

Încă din cele mai vechi timpuri, comunitățile locale și-au organizat preocupările după succederea anotimpurilor, așa că, după activitățile din timpul primăverii și ale verii, toamna aduce roadele, iar pe tot arealul țării se strânge recolta, eveniment consacrat cu un festival specific. Inițial, cultul recoltelor, sărbătoare care debutează la finalul lunii septembrie și se desfășoară până la jumătatea lunii octombrie, părea să predomină în civilizațiile greacă și romană, însă, studiile au demonstrat că tradiția provine din regiunile trace. Această realitate a fost confirmată și prin faptul că toamna este marcată cu precădere de culesul viilor, una dintre cele mai străvechi preocupări ale comunității locale din partea de vest a Europei. Evenimentul a

devenit un fel de tradiție, o sărbătoare a pământului și a țăranului, care, după un an de muncă, se poate mândri cu rodul muncii. Agenda unei astfel de sărbători cuprinde, pe lângă expozițiile cu standuri de produse tradiționale sau agrozootehnice, un program cultural artistic unde se regăsesc prestațiile ansamblurilor folclorice care reușesc prin elementele autentice românești să evidențieze multitudinea de obiceiuri, tradiții, datini, relevante pentru identitatea și existența comunității locale a fiecărei regiuni. Desfășurarea acestui eveniment este promovată de Primării, Consiliile Locale, diverse personalități ale vieții publice care susțin această sărbătoare ce consolidează dimensiunile educației pentru folclor, agricultură, tradiție, turism, toate aflate într-o conexiune care unește prezentul de trecut și viitor. Locația festivalului este de cele mai multe ori un punct reprezentativ al regiunii care înglobează pagini de istorie ce atestă o permanență culturală, spirituală și istorică a comunităților locale de pe aceste meleaguri, prioritatea fiind aceea de a-i determina pe oameni să se apropie și să descopere ineditul vieții și culturii celorlalți semenii. Prin sărbătorirea unui astfel de eveniment, se creează cadrul de exprimare a comunităților locale redat prin remarcabilele elemente de etnografie și folclor ale artei populare definite prin inedit, îndemânare, subtilitate și continuitate.

„Ziua Recoltei” are în centrul preocupărilor punerea în valoare a potențialului natural, a tradiției, a identităților și a conexiunii individului cu natura. Societatea românească este destul de receptivă la acest gen de manifestări care și-au păstrat autenticitatea, lucru reflectat în numărul de participanți care este în ascendență de la ediție la ediție. Sperăm ca mesajul să fie receptat așa cum trebuie și transmis mai departe generațiilor viitoare. Astfel, ne asigurăm că vom încerca să menținem în vigoare codurile societății românești. Derularea unor astfel de evenimente valorifică regiuni cu resurse cultural-istorice ce dispun de un real potențial turistic, ceea ce înseamnă că turismul poate interveni ca o pârgă de atenuare a dezechilibrelor locale, și pe lângă atragerea în circuitul de valori a suprafețelor turistice, are consecințe și asupra dinamizării locale, asupra emancipării culturale și sociale, dar și o latură responsabilă redată prin încercarea de a conserva mediul, valorile spirituale și economice ale comunităților locale. Toate acestea conturează un obiectiv primordial: valorificarea la un nivel optim a resurselor într-o viziune durabilă.

MOȘ NICOLAE – SIMBOLUL COPILĂRIEI

*Trucu Ana-Maria Larisa
Grădinița 218, sector 6, București*

Cine e Moș Nicolae?

Cunoscut în Transilvania și sub numele de Sin-Nicoara, Sfântul Nicolae este cel mai popular sfânt în Ardeal. Sărbătoarea lui a generat un adevărat folclor, de la darurile de Moș Neculai și până la obiceiurile și legende diferite de la sat la sat. Nascut în cetatea Patara din ținutul Lichiei, din Asia, Sf. Nicolae (în limba greacă biruitoare de popor) s-a dovedit de timpuriu alesul Domnului, uimind de mic copil prin minunile pe care le făcea. După ce i-au murit părinții, Nicolae și-a împărțit averea săracilor și a întemeiat mănăstirea Sionului de lângă Mira, capitala Lichiei, călătorind ca prelat la Ierusalim.

Creștinii acelor timpuri au păstrat memoria numeroaselor sale minuni (readucerea la viață a unui corabier căzut de pe catarg, vindecarea unor boli incurabile, oprirea, prin rugăciune și post, a furtunii de pe mare ș.a.). În ultima parte a vieții s-a retras la mănăstirea ctitorită de el, a

Sionului, unde a fost înmormintat la 6 decembrie 352. După opt ani, împăratul Justinian a ridicat la Constantinopol o biserică, în cartierul Vlaherne, cu hramul numelui său. Ducându-se vestea că din mormântul său izvorăște mir, creștinii din întreaga lume au facut pelerinaj, vindecându-se de boli incurabile.

Din veacul al XIX-lea, mâna dreaptă a Sfântului Nicolae se păstrează la Biserica Sf. Gheorghe Noi din București, unde se găsește și mormântul Sfântului voievod martir Constantin Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi. Numeroase biserici din țară și mai ales din Ardeal au hramul Sfântului Nicolae.

Le Père Fouettard în Franța, Sfântul Nicolae este însoțit de un personaj pe care oamenii din Metz îl disprețuiesc. Până în 1552, Moș Nicolae venea singur pe 6 decembrie și aducea jocuri și dulciuri copiilor cuminți, dar și celor mai puțin cuminți. În anul acela, Împăratul Carol al V-lea a asediat orașul Metz. Messienii au fost nevoiți să ceară ajutor regelui Franței pentru a face față asediului care a ținut, cu toate acestea, până în ianuarie 1553. Breasla tăbăcarilor a inventat chiar în timpul asediului un personaj grotesc pentru a-i îmbărbăta pe locuitorii din Metz. Personajul îl reprezenta pe Carol al V-lea și purta cu el un bici cu care încerca să pedepsească tinerii și tinerele, alergându-i pe străzi. Anul următor, pentru a se bucura de libertate, breasla a reînnoit ideea acestui personaj urât, dezagreabil. Trecerea lui prin oraș coincide oarecum cu aceea a Sfântului Nicolae.

Anii au trecut și, cu timpul, a devenit un obicei ca Sfântul Nicolae să aducă dulciuri, iar caricatura lui Carol al V-lea să apară pedepsind copiii neascultători cu nuielușa usturătoare. Oamenii pașnici, locuitorii din Metz l-au uitat pe Carol al V-lea și l-au botezat Père Fouettard (moșul care vine cu biciul) pe cel care-l însoțea pe Moș Nicolae, patronul copiilor. Imaginea acestui personaj s-a răspândit puțin câte puțin spre Nord și astfel Père Fouettard a fost acceptat în Germania, Olanda, Belgia, rezolvând uneori problemele educative ale unor părinți, prin apariția sa, care speria copiii neascultători. Ideea nuielușei care pedepsește a ajuns până pe meleagurile noastre.

Ce aduce Moș Nicolae?

La noi, de Moș Nicolae, copiii cuminți primesc, pe lângă dulciuri și jucării, o legătură de nuielușe frumos colorate, iar cei mai puțin cuminți primesc o nuielușă adevărată care să le amintească de o eventuală pedeapsă. Sfântul Nicolae și aghiotantul său Ideea de moș care aduce daruri copiilor a apărut în Scandinavia, cu multe mii de ani înainte de Hristos. Vikingii aveau un zeu, Odin, care călătorea prin toată lumea, în timpul iernii, călare pe un cal cu opt picioare, oferind daruri celor buni și pedepsindu-i pe cei răi. Deși în creștinism s-au pierdut aceste povești, în conștiința oamenilor ele au rămas prin existența unor personaje cum ar fi Sfântul Nicolae și Moș Crăciun.

La creștinii din Republica Ghana, moșul care aduce daruri vine din jungla, în timp ce în Hawaii el coboară din barcă. În districtul german Berchtesgaden, 12 tineri îmbrăcați în paie și având măști care reprezintă animale care dansează în urma Sfântului Nicolae, sunând din tălângi. După ce oferă daruri fiecărei case în parte, tinerii dau gazdele afară făcându-se că le bat, un fel de pedeapsă simbolică pentru eventualele rele săvârșite. Și în Germania, Sfântul Nicolae vine cu un aghiotant care poartă nume diferite. Sfântul Nicolae are aici un sac în spate și un băț în mână, în timp ce aghiotantul este o ființă înspăimântătoare.

În Danemarca, cel care aduce daruri cară un sac în spălare și este purtat de reni. Copiii pregătesc o farfurie cu lapte sau o budincă de orez, în speranța că aceasta va fi mâncată de elfi, personaje despre care se crede că îl ajută pe aducătorul de daruri.

Polonezii cred că darurile vin de la stele, în timp ce ungurii spun că ele sunt aduse de îngeri. În Siria, cadourile vin cu o cămilă tânără în data de 6 ianuarie. Copiii italieni le aduce daruri personajul La Befana, despre care se crede că a refuzat să-i conducă pe înțelepți la Bethlehem când aceștia i-au trecut pragul, motiv pentru care La Befana își petrece timpul mergând din casă în casă pentru a-l găsi pe Copilul Hristos.

PLUGUȘORUL COPIILOR

*Cules de,
Prof. Bîzdoacă Ana-Maria
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Aho, aho copii și frați
Stați puțin și ne-ascultați
Venim astăzi cu uratul,
Cu sorcova și semănatul!
Ia mai mânați măi flăcăi
Să se audă-n munți și văi! Hăi! Hăi!

Dragă mamă, dragă tată
Noi dorim să învățăm
Pe toți să vă bucurăm
Și să ajungem buni școlari
Mereu puși pe fapte mari!
Sunați zurgălăii măi
Să se audă-n munți și văi!
Hăi! Hăi!

Vă promitem dragi părinți
Că vom fi mult mai cuminiți
Iar la anul care vine
Vom face prostii puține
Să vă bucurați de noi
Trageți plugul măi flăcăi!
Hăi! Hăi!

Vă urăm ca noul an
Să vă aducă saci de bani
Să vă bucurați de ei
Să ne creșteți maricei!
Zurgălăi și clopoței
Mânați măi!
Hăi! Hăi!

Și înainte de plecare
Mai avem înc-o urare
Anul nou ce-acuma vine
Să vă aducă numai bine!

Bucurii și sănătate!
Mult noroc și spor în toate!
La mulți ani noi vă dorim
Plugușorul îl oprim!
Aho!!!

IARNA

de Virgil Carianopol

*Text cules de,
Prof. Silvia Butulescu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Uraaa! Ninge ca-n poveste!
Timpul e de săniuș!
Hai, copii! Ca și altădată,
S-a făcut alunecuș.
Scoateți săniile-afară!
Lăsați alte jucării!
Dealul vă așteaptă jocul,
Nu veți fi mereu copii.
Hai, veniți cu sănătate!
Maica iarnă, pentru voi,
S-a grăbit să cearnă norii.
Stă numai un pic la noi!

COLINDELE

*Text cules de,
Prof. Mihaela Popescu,
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg Jiu*

Colindele reprezintă vechile „veselii” publice și superstițioase sărbătorite de obicei în noaptea de 24 spre 25 decembrie și în seara de 31 decembrie spre 1 ianuarie.

Majoritatea colindelor sunt de origine precreștină, în care se aduc laude lui Dumnezeu.

Întâlnim astfel: colindele Domnului („Nașterea Domnului”, „Închinarea magilor”, „În drumul spre Bethleem”), colindele omului (colind pentru copil mic, tineri, colind de preot, de familie, de cioban, de vânător), colindele Sfinților („colindul Crăciunului”, „Colindul Sf. Vasile”).

Când se apropie Crăciunul, în fiecare an se aud colinde care împărtășesc bucuria sfântă a Nașterii Domnului.

Indiferent de vârstă colindele - care înseamnă „ceea ce trebuie cinstit” aduc în sufletele noastre bucuria mare a Nașterii Fiului lui Dumnezeu.

Textele colindelor au la bază relatările biblice referitoare la Nașterea Mântuitorului.

Cuvântul „colindă” este de origine latină, provenind din cuvântul latinesc „colendae”, ce înseamnă prima zi a lunii la romani, având valoare de Omen, de început al tuturor lucrurilor, reprezentând învățături de viață și înțelepciune, de rânduieli moral creștine, comportamentale și sociale.

Colindele sunt cântece străvechi, transmise din generație în generație, ca o normă de conduită morală. Ele reprezintă un buchet spiritual- muzical al credincioșilor închinat acestui Praznic Împărațesc.

În ajunul Crăciunului, seara începe colindatul, ce cuprinde o multitudine de cântece și manifestări rituale, mesaje și simboluri străvechi, care vestesc nașterea Domnului nostru Iisus Hristos. Alături de Mântuitorul Iisus Hristos, un loc central îl ocupă Maica Domnului.

Colindele sunt importante și pentru bogatele lor idei social-morale pe care le exprimă: cinstea ospitalității, bunătatea, dărnicia, dragostea față de oameni, dreptate socială.

Despre colinde se mai spune că atrag norocul și binecuvântarea asupra oamenilor și gospodăriilor pentru tot anul care urmează.

Comori ale spiritualității ortodoxe, colindele păstrează în vatra sufletului românesc simțul unirii cu Dumnezeu și cu neamul românesc de pretutindeni.

COPII, DRAGI, ÎN PRIPĂ -colind-

Copii, dragi, în pripă, cu toții veniți
La Betleem veseli spre iesle grăbiți
Căci dulce e vestea cerescului cant
Iisus se coboară la noi pe pământ.

Piviți-l în iesle cum râde de blând
Și peste-a lui frunte, o stea luminând
Sărac e veșmântul cerescului crai
Dar chipu-i orbește oștirea din rai.

Pe paie adoarme copilul ceresc
Iosif și Maria cu drag îl privesc
Păstorii adoră un prunc Dumnezeu
Iar corul de îngeri îi cânta mereu.

Plecați-vă fruntea și lui vă-nchinați
Și toți cu păstorii pe prunc adorați
Și regelui veșnic venit pe pământ
Cu îngerii spuneți un cântec preasfânt.

Iisuse primește-ne inima-n dar
Și picurân-trânsa cerescul tău har
Și-aprinde cu focu-ți pe cele ce-s reci
Ca toate să fie cu tine în veci.

10 LUCRURI INTERESANTE DESPRE HALLOWEEN

Trucu Ana-Maria Larisa
Grădinița 218, sector 6, București

Te-ai întrebat vreodată care este rolul sărbătorii de Halloween, cum a apărut și ce semnificații poartă costumele atât de îndrăgite sau felinarul făcut din dovleac?

1. Primele forme de celebrare a Halloween-ului datează încă din anul 4000 I.H., ceea ce înseamnă că are o vârstă de aproximativ 6000 de ani.
2. Locul de origine al Halloween-ului este Irlanda, iar istoricii îi consideră pe celți ca fiind întemeietorii acestei sărbători. Ei celebrau sfârșitul perioadei recoltelor și începutul noului an printr-un festival care se numea Samhain și care avea loc pe 1 noiembrie.
3. Noaptea de dinaintea zilei de 1 noiembrie era considerată ca fiind momentul în care cei trecuți în neființă reveneau pe pământ și puneau stăpânire pe străzi. Pentru a se proteja de spiritele rele, celții aprindeau torțe și se costumau, așa încât să nu fie recunoscuți.
4. În secolul al VIII-lea, ziua de 1 noiembrie a fost desemnată de către Biserica Catolică drept Ziua Tuturor Sfinților. În engleză, All Saints Day s-a transformat în timp în All Hallows Eve, denumire care a fost prescurtată în cele din urmă la forma cunoscută astăzi, Halloween.
5. Jack O Lantern este numele felinarului din dovleac care luminează casele în noapte de Halloween și unul dintre cele mai cunoscute simboluri ale acestei sărbători. Originea lui se regăsește într-o poveste irlandeză despre un bărbat pe nume Zgârcitul Jack. Om nu tocmai drept, lui Jack nu i-a fost permis să intre nici în Rai, nici în Iad la sfârșitul vieții. Astfel, el a fost condamnat să hoinărească pentru eternitate pe pământ, ajutat de un jăratec pus într-un nap care să-i lumineze calea. În timp, pe măsură ce tradițiile de Halloween au pătruns în Statele Unite, americanii au început să folosească dovleci în loc de napi pe post de felinare, deoarece erau mai maleabili și mai ușor de găsit.
6. Negru și portocaliu sunt culorile asociate cu sărbătoarea Halloween-ului. Portocaliul este simbolul puterii și al rezistenței și, împreună cu auriu și maro, reprezintă recolta bogată

a toamnei. Negru este simbolul morții și al întunericului și are rolul de a aminti de faptul că Halloween-ul a fost odată o sărbătoare care marca granițele dintre viață și moarte.

7. Activitatea de Treat or Trick și obiceiul de a merge la colindat bunătăți își are originile în Marea Britanie din Evul Mediu, când copiii și săracii mergeau din casă în casă și spuneau rugăciuni menite să salveze sufletele celor care le ofereau de mâncare.
8. Halloween-ul este a doua sărbătoare după Crăciun în topul încasărilor comerciale. În SUA, aproximativ 6 miliarde de dolari sunt cheltuiți anual numai pe costume, iar ziua de 28 octombrie înregistrează cele mai mari cifre la vânzările de dulciuri decât în oricare altă zi a anului.
9. Potrivit unei legende, dacă vezi un păianjen în noaptea de Halloween, el este de fapt spiritul unei persoane dragi care veghează asupra ta.
10. În multe țări, printre care Franța sau Australia, Halloween-ul este privit drept o influență Americană nedorită, cu un puternic caracter comercial. În România, Halloween-ul a început să fie sărbătorit în ultimii ani în general prin petreceri tematice, atât în rândul copiilor, în școli și grădinițe, cât și printre adulți. Însă obiceiuri precum Treat or Trick nu au fost încă adoptate. În schimb, Focul lui Sumedru este o datină românească îndeplinită în fiecare an pe 25 octombrie, asemănătoare cu Halloween-ul prin focul purificator menit să alunge spiritele rele.

ENIGME... CURIOZITĂȚI...

Prof. Tudorin Georgeta Gabriela
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu

Toamna este unul din cele patru anotimpuri ale climei temperate. Este anotimpul care face legătura între vară și iarnă. În emisfera nordică toamna începe în jurul lunilor august/Septembrie pe când în emisfera sudică începutul toamnei este considerat în jurul lunii martie. În această perioadă frunzele foioaselor încep să cadă. Acestea se îngălbenesc, treptat capătă o culoare roșiatică sau brună după care cad. De aceea, în America de Nord toamna este numită și fall însemnând cădere. Este anotimpul în care zilele devin din ce în ce mai scurte și mai răcoroase, nopțile devin din ce în ce mai lungi și mai friguroase iar în unele țări precipitațiile tind să crească reptat.

Astronomic, unele țări vestice consideră că toamna începe cu echinocțiul de toamnă (23 septembrie) în emisfera nordică și echinocțiul de primăvară (21 martie) în emisfera sudică, terminându-se în emisfera nordică în ziua solstițiului de iarnă (21 decembrie) respective în ziua solstițiului de vară (21 iunie). În astronomia chineză echinocțiul de toamnă marchează mijlocul toamnei, aceasta începând în jurul sărbătorii Liqiu (în jurul zilei de 7 august). Pe de altă parte, meteorologii asimilează lunile martie, aprilie, mai (în emisfera sudică) respective lunile septembrie, octombrie, noiembrie (în emisfera nordică) cu toamna deoarece pe perioada acestui anotimp perioada de lumină este vizibil din ce în ce mai mică.

În unele țări, ca Statele Unite ale Americii dar și România, toamna este considerată începutul anului școlar. Starea sufletească ce se desprinde din sărbătorile toamnatice este bucuria pentru fructele pământului amestecată cu melancolia pentru vremea mohorâtă. Toamna în

poezie a fost des asociată cu melancolia. Posibilitățile verii au dispărut, iar răcoarea toamnei este la orizont. Cerul devine gri și posomorât.

În special în Statele Unite toamna este asociată cu „anotimpul Halloween-ului”.

CURIOZITĂȚI...

*Prof. Drăgoi Maria
Școala Primară Bulbuceni, Căpreni*

De unde vine ploaia?

Norii gri și negricioși conțin multe picături de apă, reci și grele. Aerul din jurul lor este mai cald și mai ușor, de aceea picăturile încep să cadă spre pământ. În drumul lor spre pământ, ele întâlnesc alte picături și se unesc între ele devenind mai mari.

De ce suflă vântul?

Vântul este aer în mișcare, iar deplasările se datorează diferențelor de temperatură ale aerului în diferite locuri. Aerul cald este mai ușor, iar cel rece mai greu și mai dens. Când aerul rece se întâlnește cu cel cald, se petrece un schimb de poziții: aerul rece coboară spre pământ, iar cel cald urcă spre cer, atunci aerul începe să se miște și simțim un vânt ușor. Deasupra lacurilor și a pădurilor aerul este mai rece, iar în orașe este mai cald. Atunci, când masele de aer sunt în cantități mari, se produc vânturi puternice, care pot deveni furtuni.

De ce fructele au viermi?

Unele insecte înțepă coaja dulce a fructelor încă verzi și lasă acolo ouăle lor. După un timp, din aceste oușoare foarte mici se nasc viermii, care trăiesc în miez. Când fructele se coc și cad pe pământ, viermii ies din fructe.

ȘTIAȚI CĂ...

*Prof. TudorinGeorgeta Gabriela
Grădinița cu P. P. „Mihai Eminescu”, Tg. Jiu*

Merele ajută la sporirea capacității de a învăța, conțin fosfor, stimulează pofta de mâncare și digestia.

Ceaiul de mere, îndulcit cu miere de albine este folosit în combaterea răcelii, durerilor de gât și tusei.

Mărul este un aliment și un medicament natural foarte prețios. La sate, când cineva taie un măr bătrân, trebuie să planteze în locul lui un alt măr tânăr.

Mărul și părul sunt originari din zona temperată europeană și asiatică.

Gutuiul este originar din sud – vestul Asiei.

Caisul și piersicul sunt aduși la noi în țară din China.

Prunul este originar din Asia Mică.

Merele consummate înainte de culcare, aduc somnul mai repede și “spală” dinții, menținându-i în condiții bune. Coaja trebuie consumată odată cu fructul pentru că vitaminele se află și în ea.

Fructele uscate conțin la fel de multe vitamine, dar mai puține minerale decât cele proaspete.

Sucurile de fructe, compoturile și alte preparate au o cantitate mult mai mică de vitamine și minerale în raport cu fructele proaspete.

Fructele sunt surse de vitamine, au o bogată valoare nutritivă, terapeutică:

Vitamina C – prune, struguri, măceșe.

Vitamina A – prune, mere.

Vitamina P – struguri, mere, pere, mere.

Glucide – mere, pere, prune, struguri, măceșe.

Proteine și lipide – alune, castane, nuci.

CURIOZITĂȚILE CRĂCIUNULUI...

*Prof. Alina Oana Cornescu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

- ✚ **RENII LUI MOȘ CRĂCIUN** - Pentru o vreme, s-a crezut că Moș Crăciun ar locui la Polul Nord. Dar în anul 1925 s-a descoperit că la Polul Nord nu trăiesc reni, ci în Finlanda. Cu mult timp în urmă, Moș Crăciun a descoperit o formulă magică, și anume praful renilor, care îi ajută pe aceștia să zboare în jurul lumii în noaptea Ajunului. Numele celebrilor reni care îl ajută pe Moș Crăciun sunt: **Rudolph, Vixen, Prancer, Donder, Dasher, Dancer, Blitzen, Comet, și Cupid.**
- ✚ **Primul brad de Crăciun** a fost împodobit în Lituania. După 1820, primii imigranți germani în America au început să-și decoreze brazi de Crăciun. De obicei vârful bradului este ornat cu o stea ce face trimitere la steaua care i-a îndrumat pe cei trei magi la locul unde s-a născut Iisus.
- ✚ **Crăciunul**, în lumea creștină, a fost sărbătorit pentru prima dată în Roma, în anii 330.
- ✚ **În Franța**, Crăciunul se numește Noel. Termenul vine din expresia franceză “les bonnes nouvelles”, care înseamnă vești bune. În partea de sud a Franței, unii oameni ard câte un bușean în casele lor, începând cu Ajunul, până la Anul Nou, ca să aibă noroc cu recolta anului viitor.
- ✚ **În Norvegia**, în Ajunul Crăciunului, se ascund toate măturile din casă deoarece în trecut se credea că vrăjitoarele și spiritele rele intrau în casă și furau măturile, pentru a zbura cu ele.
- ✚ **Italianii** numesc Crăciunul “IL NATALE”, Nașterea.
- ✚ **În Spania**, mai există o variantă a pomului de Crăciun, și anume un pom natural în care sunt puse cadouri diferite și dulciuri, iar copiii trebuie să arunce cu pietricele pentru a le determina să cadă.
- ✚ **Împodobitul bradului la noi în țară** este unul dintre cele mai îndrăgite obiceiuri de Crăciun. Datorită simbolurilor care i se asociază: **iubire**, pentru că este împodobit de întreaga familie, **bucurie și fericire**, pentru că sub el sunt așezate cadourile, **magie, viață, trăinicie și sănătate**, deoarece este mereu verde, chiar și când afară e omăt.

GHICI,
GHICITOAREA MEA!

DESPRE IARNĂ

*Culese de,
Prof. Alina Oana Cornescu
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu*

Când nu e zăpadă
Doarme în ogradă,
Dar când ninge-afară
Cu copiii zboară.
(Sania)

Vine-ușor, pe horn se lasă
Și intră iute în casă.
Are plete, barba mare
Și un sac pus la spinare
Nu e hoț. Sigur, vă spun.
Ați ghicit? E
(Moș Crăciun)

Zboară-n aer și dansează,
Ba mai și aterizează.
Dacă-l prinzi el se topește
Să vedem, cine ghicește?
(Fulgul de nea)

Stă pe loc și nici nu-i pasă
Și-i atâta de răcit!
Dar nu vrea să vină-n casă...
Că nu-i place! - L-ați ghicit?
(**Omul de zăpadă**)

DESPRE FRUCTE

Ed. Otilia Mercurean
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

Să vă spun o ghicitoare
Despre ceva de mâncare:
Crude sau puse la fiert
Se consumă ca desert,
Recunoaște orișicine
Că-s pline de vitamine.
(**Fructele**)

Miezul e doar de mâncat,
Coaja e de aruncat,
Și în sac se pot păstra,
Sparte doar se pot mânca.
(**Nucile**)

Boabele îi sunt mărgele,
Însă în ciorchini stau ele.
Must și vin din ele fac,
Cui îi dai, zău că îi plac !
(**Strugurele**)

Rotunjoare, colorate
În cămară sunt păstrate
Și cu ele curățate,
Faci plăcinte minunate.
(**Merele**)

Balon dezumflat,
Galben colorat,
Are mustăcioară
Și se cheamă...
(**Pară**)

DESPRE LEGUME

Ed. Otilia Mercurean
Grădinița P.P. „Mihai Eminescu”, Tg-Jiu

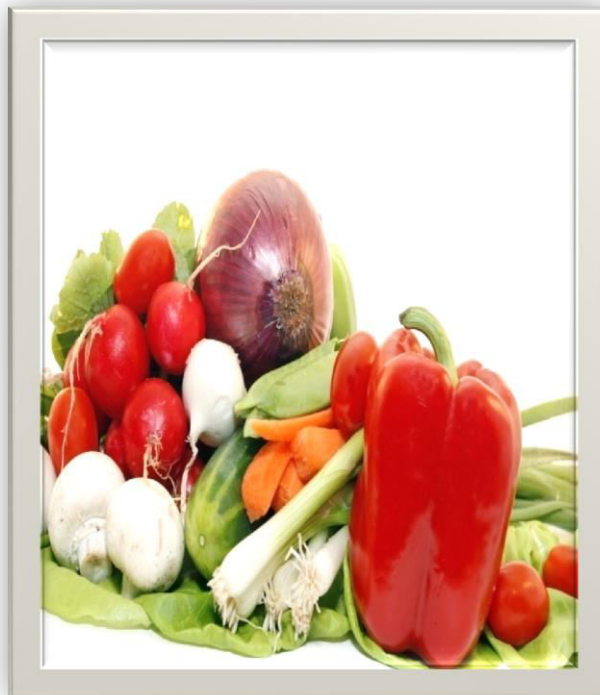
Nasul roșu în pământ,
Coada verde, sus, în vânt.
(Morcovul)

Mulți căței strânși la un loc,
Eu îi fac mujdei pe loc.
(Usturoiul)

Guguloi în haine multe,
Să nu plângi, desfă-le iute!
(Ceapa)

Verde, lung, din vrej l-aduni,
Toamna la murat să-l pui.
(Castravetele)

În grădina de legume
Crește un ardei anume.
Este roșu și bombat
Și-l pui toamna la murat.
(Gogoșarul)

ÎNVĂȚĂM...

O RUGĂCIUNE!

RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

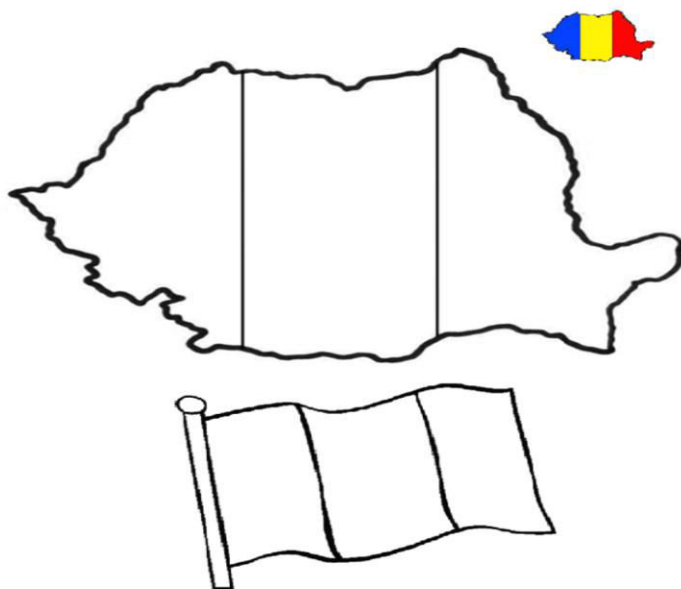
*Te simt mereu aproape
Ca pe un frate bun,
Și dacă am necazuri
Eu ție ți le spun.
Când nu știu câteodată
Pe ce drum să pornesc
Tu îmi arăți ce-I bine
Ce-I rău să ocolesc.
Iar gândurile mele
Te binecuvântează
Că ești trimis de Dumnezeu
Un înger spre a mea pază.*

1 DECEMBRIE *ZIUA NAȚIONALĂ ROMÂNIEI*

Dragi copii, 1 Decembrie este pentru toți românii o zi de mare sărbătoare. Vă propun spre colorare tabloul de mai jos în care se poate colora teritoriul țării ca în imaginea alăturată, iar steagul țării respectându-se culorile convenționale ale acestuia!
Spor la lucru!

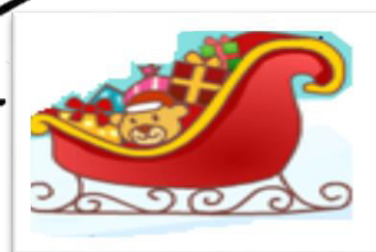
Prof. Cornescu Alina Oana

Greetings from
the North Pole!

GĂSEȘTE DRUMUL MOȘULUI SPRE SANIE!

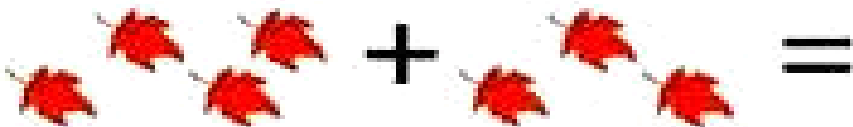
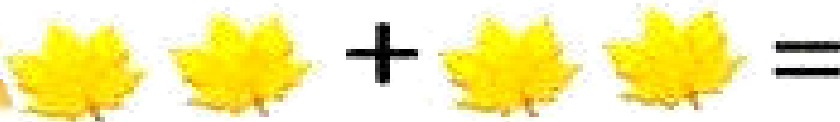
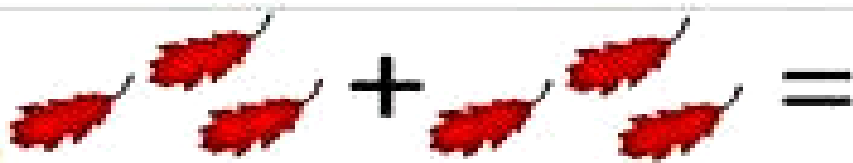
Prof. Dobroiu Laura

PAGINA ISTETILOR

ADUNĂ FRUNZELE! DECUPEAZĂ ȘI LIPEȘTE REZULTATUL CORECT!

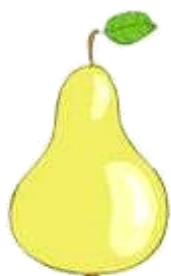

Prof. Bîzdoacă Ana-Maria

PAGINA ISTETILOR

CAUTĂ PERECHEA TĂIATĂ A FRUCTELOR, LEGÂNDU-LE CU O LINIE!

Prof. Bîzdoacă Ana-Maria

O CORONIȚĂ "DELICIOASĂ" DE CRĂCIUN

Materiale necesare:

- - 1-2 pungi popcorn
- - ață,ac,o pânglicușă de culoare roșie.
- -o farfurie de unică folosință(din carton)

ETAPE:

1. Decupăm mijlocul farfuriei –obținând astfel un inel
2. Însiram popcornul pe o ață de aproximativ 1- 1,5m lungime
3. Obținem un șirag de popcorn pe care îl înfășuăm în jurul inelului.

Atenție! Trebuie să îl înfășurăm strâns. Dacă vrem o coroniță mai "grăsuță" putem folosi încă un șirag. Legăm pânglicuța roșie-fundă și gata. Este un decor de Crăciun simplu si ieftin.

Prof. Cornescu Alina Oana

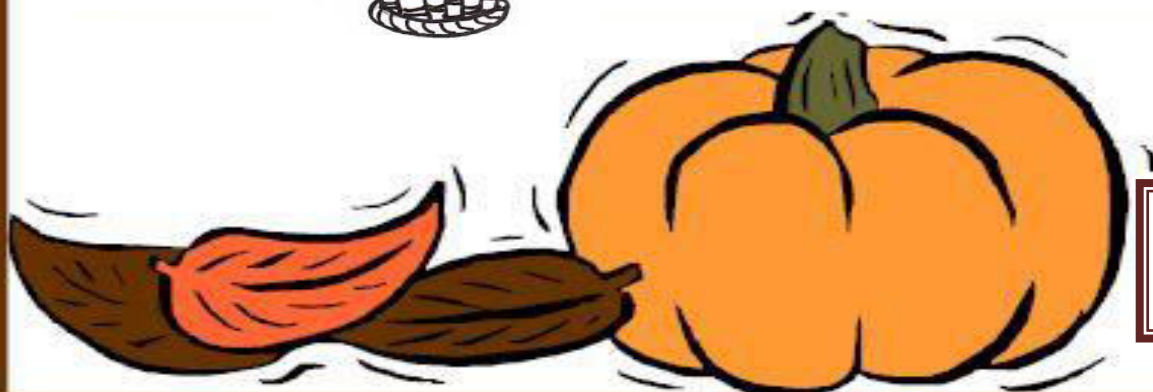
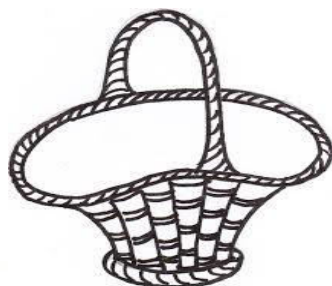
PAGINA ISTETILOR

1. Colorează merele din copac cu culoarea corespunzătoare.
2. Desenează o pară lângă mărul din stânga copacului.

1. Desenează un măr în coș și o floare sub aceasta.
2. În partea dreaptă a coșului, desenează atâtea pătrate roșii câte mere sunt pe jos.

*Prof. Jurebie
Maria
Augustina*

EDITURA DELTA CART EDUCATIONAL
ISSN 1841- 8910